

ДӘРІС КОМПЛЕКСТЕРІ

Пән: Физиология анатомия негіздерімен

Пән коды: FAN - 2203

БББ: 6B10106-«Фармация»

Оқу сағаттарының/кредиттердің көлемі: 180 сағат/ 6 кредит

Оқытылатын курс пен семестр: II курс, 4 семестр

Дәріс көлемі: 15 сағат

Дәріс кешені «Физиология анатомия негіздерімен» пәнінің жұмыс оку бағдарламасына (силлабус) сәйкес өзірленді және кафедра отырысында талқыланды.

Хаттама №1 «01» 09 2023 ж
Кафедра менгерушісі, м.ғ.к., профессор м.а. Танабаев Б.Д.

№1 Дәріс

1. Тақырыбы: Физиология анатомия негіздерімен пәніне кіріспе. Ағзаның жасушалық құрылымы. Мүшелер мен тіндер туралы ұғым. Қозушы тіндер физиологиясы. Биоэлектрлік құбылыстар.

2. Мақсаты: Ағзаның жасушалық құрылымы туралы түсінік беру, тіндердің түрлерін оқып үйрену. Қозғыш тіндердің физиологиясымен таныстыру және

биоэлектрлік құбылыстарды зерттеуді үйрету.

3. Дәріс тезистері

Анатомия мен адам физиологиясы теориялық және тәжрибелік дайындықтың негізін құрайтын биологиялық пәндердің санына кіреді.

Анатомия – бұл ағзаны оның функцияларымен байланыстағы формасы мен құрылымын қоршаған ортаның ықпалымен және дамуымен зерттейтін ғылым.

Физиология - тірі ағзаның, оның органдарының, тіндері мен жасушаларының, ағзаның әр түрлі жағдайлары мен күйінің өзгерістері кезіндегі олардың өзара байланысының өмір сүру үрдістерінің заңдылығы туралы ғылым.

Адамның анатомиясы мен физиологиясы барлық медициналық пәндермен тығыз байланысты. Олардың табыстары әрдайым тәжрибелік медицинаға ықпал етеді. Адамның анатомиясы мен физиологиясын жаксы білмей тұрып, кәсіби жүргізу мүмкін емес. Сондықтан клиникалық пәндерді үйренбестен бұрын анатомия мен физиологияны үйренеді. Ұл пәндер медициналық білімнің және жалпы медициналық ғылымның іргетасын құрайды.

Адамның дene құрылымын жүйелік (қалыпты) анатомия зерттейді.

Адамның дene құрылымын органдармен олардың өзара қатынасын қанқасымен бірге есепке ала отырып, аймақтар бойынша топографиялық анатомия зерттейді.

Пластикалық анатомия адам дenesінің сыртқы формалары мен пропорциясын, жәнеде дene бітімнің ерекшеліктерін түсіну қажеттіліктерімен байланыстағы органдардың топографиясын қарастырады: *жас ерекшелік анатомиясы* – адамның дene құрылымын жас ерекшелігіне байланысты зерттейді.

Патологиялық анатомия органдар мен тіндердің қандай да болсын аурумен зақымдануын зерттейді.

Физиологиялық бөлімдердің жиынтығын бірқатар жеке, бірақ өзара байланысты бағыттар – жалпы арнайы (немесе жеке) және салыстырмалы физиологияға бөледі.

Жалпы физиология негізі өмірлік үрдістерді, органдармен тіндердің метаболизмі сияқты өмірлік іс-әрекеттің жалпы көріністерін, ағзаның және оның құрылымының қоршаған ортаға деген жауап бере алуының (тітіркену, қозу, тежелу) табигатына тиісті болатын мәліметтерді қосады.

Арнайы жеке физиология жеке тіндердің (бұлшық еттік, жүйкесін т.б), органдардың (бүйректің, жүректің және т.б) ерекшеліктерін, олардың жүйкеге бірігу заңдылығын (тыныс алу, ас қорыту, қан айналу) зерттейді.

Салыстырмалы физиология адамның іс-әрекетінің арнайы тапсырмалар мен шарттармен (еңбек, тағам, спорт физиологиясы) байланысының көрініс беруінің заңдылықтарын зерттейді.

Физиологияны шартты түрде қалыпты және патологиялық деп бөлу қабылданған. Біріншісі сау ағзаның өмірлік іс-әрекетін, функциялардың әртүлі факторлар мен ағзаның тұрақтылығына деген әсерін бейімделі механизмдерін зерттейді. Патологиялық физиология ауру ағзаның функциясының өзгерістерін қарастырады, ағзадағы патологиялық үрдістердің көрініс беруі мен дамуының жалпы заңдылығын және де сауығу мен қалпына келтіруін (реабилитация) нақтылайды.

Денсаулық дегеніміз денеде дерт немесе жай көзben көрінетің ақаулардың болмауы ғана емес, адамның көnl-күйі мен әлеуметтік жағдайларының толық сәттілігі.

Жасуша – бұл тірі ағзаның қоршаған ортамен бөлінісіне және алмасуына қабілетті құрылымдық жаңғырту жолымен генетикалық ақпараттың берілуін іске асырады.

Жасуша құрылымы, функциясы, формасы, көлемі бойынша өте алуан түрлі. Қөлемі 5- тен 200-мкм-ге дейін ауытқып тұрады. Адамның ағзасындағы ең ірісі жұмыртқа жасушасы мен жүйке жасушасы, ал ең кішісі – қанның лимфоциттері. Формасы бойынша жасушалар шар тәрізді, үш бұрышты, призматикалық және т.б болады. Бірқатар жасушалар өсінділермен бірге 1,5 м-ге дейін және одан да жоғары (мысалы, нейрондар) ұзындыққа жетеді.

Жасуша тіннің құрамына кіреді, адамның ағзасы мен жануарлардың ағзалары осыдан тұрады.

Tіn – бұл шығу тегі, құрылымы мен функциясының бірлігімен біріккен жасушалар мен жасушадан тыс құрылымдардың жүйесі.

Эволюция үрдісінде қалыптасқан, ағзаның сыртқы ортамен өзара әрекетінің нәтижесінде нақтылы функциональдық ерекшеліктері бар тіндердің төрт түрі: эпителиальды, құрамалық, бұлышық еттік және жүйкелік түрі пайда болады.

Әрбір орган бір – бірімен өзара тығыз байланысты әр түрлі тіндерден тұрады. Мысалы, асқазан, ішек, басқада органдар эпителиальды, құрамалық, бұлышық еттік жүйкелік тіндерден тұрады.

Көптеген органдардың құрамалық тіні негізгі, ал эпителиальды тін – паренхиманы (ұлпа) құрайды. Ас қорыту жүйесінің функциясы егероның бұлышық еттік іс-әрекеті бұзылған болса, толықтай орындалы алмайды.

Осындай көріністен, қандайда болсын органның құрамына кіретін әр түрлі тіндер берілген органның басты функциясының орындалуын қамтамасыз етеді.

Өзара бір-бірімен қосыла отырып, әр түрлі тіндер органдарды құрайды. *Орган* деп нақталы формасы, құрылымы бар, өзіне сәйкес орын алатын және арнайы функцияны орындаітын денениң бөлігі аталады. Қандай да болсын органның қалыптасуында әр түрлі тіндер қатысады, бірақ олардың біреуі ғана басты тін бола алады, қалғандары көмекші функцияны орындаиды.

Мысалы, құрамалық тін органның негізін, эпителиальды тін – тыныс алу мен ас қорыту органдарының шырышты қабатын, бұлышық еттік тін – күйесі ағзалардың қабырғаларын (ас қорыту, ішек, несеп жолы және т.б), жүйкелік тін органды басқаратын, органдардың қабырғаларында жататын жүйкелік жүйкелері түрінде көрсетілген. Органдар формалары, көлемдері мен орналасулары бойынша ерекшелінеді.

басқа жыныстық және жас ерекшелік айырмашылықтар бар.

Өздерінің құрылымдары, шығу тектері бойынша органдар жүйе деп аталатын бірінгай функцияны орындаиды. Адамның ағзасында органдардың мынадай жүйелері бөліп көрсетіледі:

- 1) *Ас қорытуышылық* – ағзада оның көмегімен ас қорытыластын, оның сінірлігі жүретін органдарды біріктіреді;

- 2) *Тыныс алу* – қан мен оны қоршаған ортамен газ алмасу болып өтетін тыныс алу органдарын қосады;
- 3) *Жүрек* – қан тамырлары - қан айналымын қамтамасыз ететін жүрек пен қан тамырларын біріктіреді.
- 4) *Несеп шыгаруши* – метаболизмің тұз, несенір, креатинин және т.б.) қалыптасқан өнімдерін ағзадан бөлініп шығуын іске асырады;
- 5) *Жүйкелік* – барлық органдармен жүйелерді, бірінғай бүтіндікке біріктіреді, олардың іс – әрекетін реттейді;
- 6) *Сезім органдары жүйесі* – сыртқы және ішкі ортадан болатын тітіркенуді қабылдайды;
- 7) *Эндокринді* – арнайы заттардың (гормондардың) көмегімен ағзадағы барлық үрдістерді реттейді.

Физиологияда ерекше орын қозушы тіндерге беріледі. Ағзадағы барлық тіндер бірдей қоздырғыштардың әрекеттеріне шүғыл түрде жауап берге қабілетті емес.

Олардың бірқатары ғана эволюцияның барысында осы қасиетті – қоздырғыштың әрекетіне шүғыл жауапты жасап шығарды.

Тітіркендіргіш деп сыртқы және ішкі ортадың шарттарының қандай да болсын өзгерісін түсінеді, егер ол кенеттен пайда болса, онда жеткілікті күйіне ие, нақтылы уақытта ұстап тұады, тірі жасушалар мен тіндердің құрылымы мен іс – әрекетінің қайтымды өзгерісін туыннатады. Тітіркендіргіштің тірі құрылымға әсер ету үрдісі *titirkene* деп аталады.

Тітіркенудің үш түрін ажыратады: физикалық, физикалық – химиялық және химиялық. Тітіркендіргіш ретінде *жүйкелік импульсті* ерекше бөліп көрсетеді. Физикалық маңызы бойынша барлық тітіркендіргішті адекватты және адекватты емес деп бөледі. Адекваттық - бұл ағзағада әрекет ететін тітіркендіргіштер, және ағзаның құрылымы осы тітіркендіргішті қабылдауға бейімделген.

Адекватты емес – бұл табиги жағдайларда ағзаға әрекет етпейтін тітіркендіргіш, және ағзаның құрылымы оларды қабылдауға бейімделген. Сондықтан да мұндай тітіркендіргіштер де ағзаның функциясының бұзылуын туыннатады.

Тітіркендіргіштердің әрекетіне деген шүғылш жауап беретін реакцияның іске асырылуына бейімделген ағзаның тіндері мен жасушалары қозушы тіндер деп аталады. Оларға жүйкелік, бездік және бұлшық еттік тіндер жатады.

Қоздыруши тіндер бірқатар өзіндік қасиеттерге : қозушылық пен өткізгіштікке ие.

Қозушылық – қозушы тіннің тітіркендіргіштің әрекетіне деген құрылым мен іс – әрекеттің өзгерісіне жауап беру қабілеті, яғни қозу деп аталағын ерекше биологиялық реакцияға бере алмауы.

Қозу – физикалық, физико – химиялық және химиялық метаболикалық үрдістердің және іс – әрекеттің өзгерістерінің жыныстығында көрініс беретін, қозушы тіннің қоздырғыштың әрекетіне деген жауап реакциясы.

Қозу – өзіндік көріністе әр түрлі қозушы тіндерде көрініс беретін толқын тәрізді үрдіс, бұлшық еттік, тінде – қысқарумен, бездік тінде – секреттің (сөлдің) қалыптасуы мен бөлінуімен, жүйкелік тінде – жүйке импульсінің пайда болуымен және көрініс беруімен жүреді.

Қозудың дамуы қозушылықтың міндетті және жалпы белгісі іс – әрекеттің биологиялық тогының пайда болуы, яғни биоэлектрлік құбылыстарың пайда болуы болып табылады.

Өткізгіштік – бұл қозушы тіннің қозудың толқынын белсенді түрде жүргізу қасиеті. Мысалы, мысықтың қозғаыштық жүйкесі 1200 см/с жылдамдықтағы қозуды өткізеді.

Зат алмасу нәтижесінде тірі жасауша өзінің өзіндік іс – әрекетін іске асыруда үздіксіз электрлік потенциальды биологиялық токты жалпылайды. Пайда болу шарттары бойынша тірі жасушаларда тыныштық пен қозушылық потенциалын, немесе тыныштықтың биологиялық жағы мен іс – әрекеттің биологиялық тогын ажыратады.

Тіндердің тірі қозушы жасушаларының ортасындағы алғыпластмалық жасуша мен қоршаған жасуша арасында иондық тең біркелкісіздік болады. *Физиологиялық тыныштық жағдайында жасушалардың ішінде сыртқы жасушаға қарағанда калий иондары басым, ал сыртқы жасушада ішкі жасушаға қарағанда натрий иондары басым.* Мұндай иондық біркелкісіздік жасуша мембранасының сыртқы жоғары бетінің жағымды заряды мен ішкі жоғары бетінің жағымсыз зарядының қамтамасыз етеді, өйткені натрий иондарының үлкен концентрациясы жағымсыз зарядты қамтамасыз етеді. Егер элоктрондарды гальванометрен қосса және бір электродты жасушаның жоғарғы бетіне, ал басқасын ішке ендірсе, онда 15 – 90 милливольтқа тең потенциальдардың әр алуандылығы байқалады. Осылайша, қозушы тіндердегі тітіркендіргіш тыныштық жағдайы тыныштықтың биологиялық тогы немесе тыныштықтың потенциалы деп аталады.

Тітіркендіргіштің тінге әрекеті кезінде тыныштықтың потенциалының ауытқуы жүреді, ал осы жағдайлардағы пайда болған ток әрекет ету тогы, немесе әрекеттің потенциалы деп аталады. Оның пайда болу себебі – бөліктегі мембранның иондық өткізгіштігінің өзгеруі болып табылады, оған тітіркендіргіш әрекет етеді: натрий иондарының ішке, ал калий иондарының жасушаның сыртына келіп түсіу үлгаяды. Бұл тітіркену орнындағы жасушаның мембраналардың жоғарғы беті электрді теріске шығаруына, жасушалардың мембраналарының жоғарғы бетінің көршілес бөліктерінің арасындағы потенциальдардың әр түрлілігінің құрылудына, жасушаның мембранасы бойынша жүріп өтетін биологиялық токтың пайда болуына алып келеді. Бұл әрекеттің биологиялық тогы, немесе әрекеттің потенциалы болып табылады.

Тіндердің жасушаларындағы иондық біркелкісіздіктің қалпына келтірімді калий – натрийлік насос деп аталатын арнайы жүйені қамтамасыз етеді. Ол калий мен натрийдің иондарының арнайы тасымалдаушыларымен көрсетілген, бұл калий иондарын жасушаның ішіне, ал натрий иондарын жасушаның сыртқы ортасына тасымалдайды және жасушадағы иондық біркелкісіздікті қалпына келтіреді. Тасымалдаушылары жасушаның мембранасында орнықкан ақуыздар – ферменттер болып табылады.

4. Иллюстрациялы материалдар:

- дәріс материалын презентациялау;
- тақырып бойынша кестелер;
- таратылатын материалы (кестелер, сыйбалар, иллюстрациялар).

5. Әдебиет қосымша № 1

6. Корытынды сұрақтары (көрі байланысы):

1. Физиология және анатомия негіздерімен пәні нені үйретеді?
2. Жасушаның құрылымын атаңыз және «тін» туралы түсінікті тұжырымдаңыз.
3. Тіндердің түрлерін айтыңыз?
4. Гомеостаз дегеніміз не?
5. Қандай тіндер қозғыш тіндерге жатады?
6. Әрекет потенциалы қалай пайда болады?

№ 2 Дәріс

1. Тақырыбы: ОЖЖ-ға жалпы сипаттама.

2. Мақсаты: Орталық жүйке жүйесінің құрылымы мен қызметінің ерекшеліктерін зерттеу.

3.Дәріс тезистері

Жүйке жүйесінің басты функциясы ағзаның сыртқы және ішкі органың жағдайына байланысты болатын байланысты іске асырудың, ағза бүтітіндігін құрайтын әр түрлі органдар мен аппараттардың іс-әрекетін басқару болып табылады. Ол тағыда өз кезегінде жүйке жүйесінің жүйке жүйесінің фукциясына ықпал еттетін метаболизмнің, қан айналымның, лимфа ісіну үдерістерін реттейді.

Жүйке жүйесінің құрылымдық функционалдық бірлігі жүйке жасушасы нейрон табылады. Жүйке жүйесінің әр түрлі бөліктегі формалары мен көлемдері түрлендіру алады, бірақ олар үшін дene мен оның өсінділерінің – бір ұзын (аксонның) және көптеген ағаш тәрізді қысқа (дендриттердің) саны тән болып келеді. Аксон нейронның денесінен перифериялық органдарға немесе басқа да жүйкелік жасушаларға импульстерді өткізеді. Дендриттердің функциясы – нейрондардың денесіне перифериялық рецепторлар мен басқа да нейрондарға импульстерді өткізу. Кесінділердің саны бойынша нейрондар екі топқа: униполярлы, биполярлы және мультиполярлы деп бөлінеді. Бар нейроннан екіншісіне жүйкелік импульстің берілуі олардың байланыстарының (синапстарды) орнында өтеді. Морфофункционалды сипаты бойынша нейрондар афферентті (сезімтал немесе рецепторлы), салынбалы (ассоцитивті) және эфферентті (эффекторлы) деп бөлінеді. Афферентті нейрондар сыртқы және ішкі органдан болатын жерді қабылдайды және жүйкелік импульске генерирлейді, салынбалы нейрондар жүйке жасушалары арасындағы нейрондар жүйке жасушалары арасындағы байланысты іске асырады. Эфферентті, нейрондар импульстерді жұмысшы органдардың жасушаларына береді. Афферентті, немесе сезімталдық, рецепторлық нейрондардың денелері әрқашан бас миы мен жұлынна тыс, перипериялық жүйке жүйесінің желілерінде (гангиоларында) жатады. Кесінділердің біреуі жүйке жасушасының денесінен тыс кетеді, сосын перипериялық соңынан жүреді және сезімталдың аяқталуы мен рецептормен аяқталады. Басқа кесінді бас миымен жұлынға бағыт алады, ол жұлынның және бас сүйектің жүйкенің артқы қабықшаларында болады.

Орналасуына байланысты рецепторлар: 1. Экстерорецепторларға – сыртқы органдан тітіркенуді қабылдайды (шырышты қабаттарда, сезім органдарында, теріде болады); 2. Инпарорецепторларға – ағзаның ішкі химиялық құрамының өзгеруі, тіндер мен органдардағы қысымның кезінде басты көріністегі мәліметті алады; 3. проприорецепторларға – (бұлшықеттерден, сінірлік, байламдар, фасций, буындық капсулалардан болатын тітіркенуді қабылдайды) бөлінеді.

Салынбалы (ассоцитивтік) нейрон қозуду афференттік (сезімталдық) нейроннан эфферетті нейронға береді, ОЖЖ шектерінде жатады. Эффереттік (эффекторлық) денелер ОЖЖ-де немесе периперияда – симпатикалық, парасимпатикалық желілерде болады. Бұлжасушалардың аксондары жұмысшы органдарға деген жүйкелік талшықтар (ырықты - қаңқалық және ырықсыз – жұмсақ бұлшықеттерге, бездерге) түрінде жалғасады.

И.М. Сеченовтың анықтауынша, жүйке жүйесінің әрекеті рефлекторлық сипатқа ие. Рефлекс-бұл ағзаның қандайда болсын тітіркенуге (сыртқы немесе ішкі) жауап реакциясы, ол ОЖЖ қатысусы мен өтеді.

Жүйке импульсы рецептордан эффекторға өтетін жол рефлекторлық доға деп аталады.

Карапайым рефлекторлық доға екі нейрондардан – сезімтал және қозғалмалы түрлерден тұрады. Бірінші нейронның денесі ОЖЖ нен тыс, жұлындық желі немесе бас сүйек жүйкелерінің сезімтал желілерінде болады. Бұл жасушаеың перифериялық кесіндісі жұлындық жүйкелермен олардың бұтакшаларының құрамында жүреді және ішкі, сыртқы тітіркенуді қабылдайтын рецепторлармен аяқталады. Рецепторлармен болатын бұл тітіркену жүйке жасушасының денесі жеке алатын, сосын орталық кесінді бойынша жұлынға немесе бас сүйек

жүйкелеріне сәйкес бас миына бағытталатын жүйке импульсына айналады. Жұлдының күлгін затында сезімтал жасушаның осы кезіндегі басқа нейронның (эфференттілік, немесе қозгалмалы) денесінен қосылысты (синапс) құрайды. Медаторлардың көмегімен синапста сезімтал нейроннан (афференттік) қозгалмалы (эфференттік) нейронға жүйкелік қоздың берілуі өтеді, орталықтың жүйкелік талшық бойынша және алдыңғы (қозгалмалы) түптері құрамында жұлдынна шығатын кесінді жұмысшы органға бағытталады, қысқару немесе бақылауды шығарады, болмаса бездің секрециясын күштейтеді.

Шындығында, рефлекторлық доға құрделі құрылымға ие және екі нейроннан асатын мөлшері болады. Рефлекторлық және эфекторлық нейрондар арсында бір немесе бірнеше салынбалы нейрондар болады. Ол рефлекторлық доғаны жұлдыңдай немесе бас миы деңгейінде туғызады. Бұдан басқа шартты – рефлекторлық деп аталатын, қошаган ортамен уақытша байланысты қалыптастыру мүмкіндігін қамтамасыз ететін рефлекторлық іс – әрекеттің формасы болады.

Тұйығудың орны шартты рефлекторларда жоғары жүйке әрекетінің негізі – бас миының қабаты болып табылады.

4.Иллюстрациялы материалдар:

- дәріс материалын презентациялау;
- тақырып бойынша кестелер;
- таратылатын материалы (кестелер, сыйбалар, иллюстрациялар).

5.Әдебиет қосымша № 1

6.Корытынды сұрақтары (көрі байланысы):

1. Жүйке жүйесінің элементарының негізгі құрылымын сипаттап беріңіз?
2. Рефлекторлық доға дегеніміз не? Оның құрамасы бөліктерін атаңыз?
3. Жүйке жүйесінің жіктелуі туралы айтыңыз?

№ 3 Дәріс

1. Тақырыбы: Вегетативті жүйке жүйесіне морфофункциондық сипаттама.

2. Мақсаты: Вегетативтік жүйке жүйесінің морфофункциондық сипатамасын зерттеу.

3.Дәріс тезистері

Орталық жүйке жүйесіне (ОЖЖ) күлгін және ақшыл заттан тұратын жұлдын мен бас миы жатады. Күлгін зат жұлдында және бас миында – бұл олардың өсінділерінің жақын бұтақтануы мен бірге жүйке жасушаларының жинақталуы. Ақшыл зат – бұльжүйкелік талшық, жүйке жасушаларының кесіндісі, ол тиелшілік қабаттағы ие (ол талшықтарға ақ түс береді).

Жүйке талшығы жұлдын мен бас миының жолдарынң апаратын құралға кіреді және өзара әр түрлі жүйкелік орталықтарды байланыстырады. Ағзадағы рөліне байланысты жүйке жүйесінің екі бөлінсе бөледі – соматикалық және вегетативтік (автонондық).

Соматикалық жүйке жүйесі денелердің органдарын басты көріністегі иннервациясын-қаңқалық бұлшық еттеі, теріні және т.б. қамтамасыз етеді. Жүйке жүйесінің бұл бөлігі ағзаны сезім органдарының көмегімен сыртқы ортамен байланыстырады, қозгалысты қамтамасыз етеді.

Вегетативтік жүйке жүйесі ішкі органдарды, буындарды, бездерді, соның ішінде эндокриндік, жұмсақ мускулатураны иннервациялайды, барлық органдар мен тіндердегі зат алмасу үдерістерін реттейді.

Вегетативті жүйке жүйесі өз кезегінде парасимпатикалық және симпатикалық бөліктерге бөлінеді, олар орталық және перифериялық бөліктерге ие.

Вегетативті жүйке жүйесінің функционалдықтан басқа бірқатар симпатикалық және парасимпатикалық бөліктердің морфологиялық ерекшеліктері бар.

Бұл жүйелер медиатормен – жүйкелік импульсті синаптерге беруді іске асыратын заттармен ерекшеленеді. Барлық преганглионарлық талшықтар (симпатикалық және парасимпатикалық) ацетохоламин немесе оған баламалы заттар деп аталады. Парасимпатикалық постанглионарлы талшықта адреналин, нороадреналин баламалы заттар болады және адренергиялық деп аталады. Эрготонсин жүйке импульсінің симпатикалық жүйке жүйесінің синаптарына, атропинді- парасимпатикалыққа берілуін тоқтатады.

Рефлекторлық вегетативтік доғаның құрылымы да жүйке жүйесінің симпатикалық бөлігін рефлекторлық доғасының құрылымынан ерекшеленеді. Рефлекторлық доғадағы вегетативтік бөліктің эфференттік буыны бір емес, екі нейрондардан тұрады.

Вегетативті жүйке жүйесінің ішкі органдары, буындары, бездерді, соның ішінде эндокриндік, жұмсақмускулатураны да иннервациялайды, барлық органдар мен тіндердегі зат алмасу үрдістерін реттейді.

Вегетативті (автономды) жүйке жүйесі – ішкі органдар мен жүйелердің, ішкі секрецияның бездерінің, қан тамыры және лимфатикалық буындардың және т.б. иннервациясын қамтамасыз ететін жүйке жүесінің бөлігі. Ол тағы да ішкі органдардың іс- әрекетін координациялайды, адам денесінің барлық органдары мен бөліктерінің зат алмасуының, трофикалық үдерістерін реттейді, ішкі ортаның тұрақтылығын дейді. Өзінің функциясы бойынша вегетативті жүйке жүйесі біздің санамызға бақыланбайды, бірақ ОЖЖ-нің бағын ынталығында болады (жұлынның, мишиқ, гипоталамустың, соңғы мидың базальдық өзегі, бас миы қабаты). Орналасуы бойынша вегетативті (автономды) жүйке жүйесі орталық және перифериялық бөліктерге бөлінеді.

Орталық бөлікке мыналар жатады: 1. Сегментарлық үсті орталықтары, қабат асты құрылымында, бас миының жарты шары қабатында (маңдайлышық және шекелікүлестер) болады. 2. Сегментарлық орталықтар : III, VII, IX және X парасимпатикалық өзектері, бас жүйкесі пары, ол милы болғанда жатады: 3. Жұлынның бүйірлік және аралық бағандарының вегетативті (симпатикалық) өзегі, VIII мойындық, барлық қызын және жоғары белдеулік сегменттердің өзектері (CvIII, ThI, - Iп жұлындық); 4. Уш кресттік ұласқан жұлынның күлгін затанда (SII- SIV) орналасқан жұлынның парасимпатикалық орталықтары.

Перифериялық бөлікке кіретіндер: 1. Желі аралық тармақтар мен симпатикалық жүйкеледе, желілірі бар он және сол симпатикалық бағандар: 2. Бастауыш бас миымен жұлыннан асатын вегетативті (автономды) жүйке жүйкелер, тармақтар мен талшықтар: 3. Вегетативті (автономды) органдардың өршуі: 4. Өріштердің вегетативті (автономды) оғандық желілері: 5. Вегетативті (автономды) жүйке жүйесінің парасимпатикалық бөліктерінң соңғы желілері.

Вегетативті (автономды) жүйке жүйесінің бөлінуі оның симпатикалық жүйке жүйесімен бірқатар құрылымдары мен айырмашылықтары мен ерекшеліктерімен қамтыған. Оларға қатыстылар: 1. Жұлын мен бас миындағы вегетативті өзектерінің орналасуының ошақтығы: 2. Оның ағзадағы кең түрде таралуы; 3. Қатаң сегментарлық құрылымның болмауы; 4. Перифериялық бөліктің құрамында көп санды хелалердің саны; 5. Хелалерде жергілікті рефлекторлық (перифериялық) орталығы ететін өзіндік афференттік жасушалардың есебінен болатын доғалардың жергілікті рефлекторлығының саны, жұлындық және бас миының жолындағы алғашқы афференттік нейрондардың иннервацияланатын органға деген қатысы вегетативті жүйке жүйесінің орталық бөлігінің өзектерінің нейрондары болып табылады. Бұл нейрондардың, талшықтардың, өсінділердің қалыптасуы желі алдылық (преганглионарлық) талшықтар деп аталады, өйткені олар вегетативті жүйке жүйесі перифериялық бөліктерінің желеілерінің жасушаларының синастарында жүреді және сонда аяқталады.

Вегетативті жүйке жүйесінің иннервацияланатын органдардың жолында тұратындықтан, басқа (эффекторлық) нейрондардың денесіне ие болғандықтан да осы екінші нейрондардың эфферентін жолдың өсінділері вегетативтік жолдармен болатын импульстерді жұмысшы органдарға береді. Хел алдылық талшықтар миелендік қабатшамен көпкерілген және бас сүйектік және жұлындық жүйкелердің сәйкестігінде түтептердердің құрамындағы бас миы мен жұлынна шығады. Хелден кейінгі талшықтарда миелиндік қабатша болмайды, бұл талшықтар импульсті желілерден жұмсақ мускулатураға, бездерге және тіндерге апарады. Вегетативті талшық соматикалық талшыққа қарағанда жінішке және олардағы жүйкелік импульстер аздаған жылдамдықпен беріледі.

Функционалды айырмашылықтардың негізінде вегетативті жүйке жүйесі екі бөлікке бөлінеді: симпатикалық және парасимпатикалық. Осы екі бөлігінің әр түрлі органдардың іс-әрекетіне ықпалы әдетте қарсы-қарсы сипатқа ие: егер жүйе күштейген әрекет көрсетсе, басқасы- бадулатушы ретінде орын алады.

Симпатикалық және парасимпатикалық жүйкелердің органдардың функцияларына ықпалы.

Орган	Жүйке жүйесі	
	Симпатикалық	Парасимпатикалық
1	2	3
Қарашық	Кеңейтеді	Жұмылдырады
Бездер (тер бездеріне басқа)	Секрецияны әлсәздендіреді	Секрецияны күштейтеді
Терлік бездер	Секрецияны күштейтеді	иннервациялайды
Жүрек	Жүрек қағысын жиіледі және күштейтеді	Жүрек қағысын сиретеді және әлсіздендіреді.
Ішкі органдарынң тассылмаған мускулатурасы (брюхтардың, асқазан-ішектік тракты, несептік жоодын)	Әлсіздендіреді	Қысқартады
Бұындар (коронарлықтан басқа)	жұмылдырады	иннервациялайды
Коронарлық бұындар	Кеңейтеді	жұмылдырады
Сфинктерлер	Тонусты күштейтеді	әлсіздендіреді

4.Иллюстрациялы материалдар:

- дәріс материалын презентациялау;
- тақырып бойынша кестелер;
- таратылатын материалы (кестелер, сыйбалар, иллюстрациялар).

5.Әдебиет қосымша № 1

6.Қорытынды сұрақтары (көрі байланысы):

1. Вегетативті (автономды) жүйке жүйесінің және оның қурамдас бөліктерін жалпы сипаттамасын беріңіз?
2. Вегетативті жүйке жүйесінің симпатикалық бөлімі туралы айтыңыз?

№ 4 Дәріс

- Тақырыбы:** Вегетативтік әрекеттердің гуморалдық реттелісі. Гипоталамо-гипофизарлық жүйе. ИСБ жеке физиологиясы.
- Мақсаты:** Студенттерге ішкі сөлініс бездері жайында жалпы түсінік беру.
- Дәріс тезистері:**

Ағзада етіп жататын үдерістерді басқару жүйке жүйесінің ғана емес, сонымен ішкі секреция бездері де қамтамаыз етіледі (эндокриді жүйемен). Оларға, арнайы топографиялық түрде біріken (әр түрлі шығу тегіндегі) бездер қатысты болады, олардың қан мен лимфаға олар жасан шығарған секретті (секрецияны) бөліп шығарады және шығаратын ағымдарға ие. Эндокриндік бездердің іс-әрекетінің өнімдері – гормондар.

Гормондар – күшті әсер етуші агент болып табылады, сондықтан өзіндік әсер алу үшін олардың аздаған саны жеткілікті. Бір гармондар органдар мен жүйелердің өсуі мен қалыптасуын жеделдетеді, басқалары зат алмасуды реттейді, мінез құлықтық реакцияларды анықтайды және т.б. Ишкі секрецияның анатомиялық түрде ерекшеленген бездері бір-біріне ықпал етеді. Осылай сакталған ықпал ету қаның нысаны органдарға жеткізген гармондармен қамтамасыз етіледі, кері байланыс қағидасы бойынша бұл органдардың гуморалдық реттелуі туралы қабылданған. Нәтижесінде қандағы гармондардың мөлшерінің осындағы байланыстары ағза үшін оптимальды деңгейде қолдау табады. Бірақ та ағзада ағымдалатын барлық үдемелер орталық жүйке жүйесінің тұрақты бақылауында болады. Осындағы қосалқы түрдегі органдардың іс-әрекетінің реттелуін жүйкелік гуморалдық деп атайды. Ишкі секреция бездерінің функциаларының өзгерісі ағзаның ауыр күйдегі бұзылыстары мен ауруларын туындалатын соның ішінде психикалық бұзылыстың ауытқушылықтарда да шығарады.

Адам ағзасында ішкі секреция бездері мынадай қөріністе орындалады: бас миы аймағында – гипофиз бел эпифиз; мойын мен кеуде жасушалары аймағында – қалқанша, қалқанша серік және айырша бездер; кеуде қуысында – асқазан асты безімен бүйрек үсті безі; бөксе аймағында – жұмырқалар мен ұрықтар.

Гипофиз (hypophysis) бұл бездің аздаған, овальді formasы тізбек тәрізді сүйектен тұратын, гипофизиарлы ойықша болады. Бас сүйегі қуысынанбас миының қатты қабатының өсіндімен бөлшектенеді және седка диафрагмасын құрайды. Ерлердегі гипофиздің массасы 0,5 шамасын, әйелдерде -0,6г, жұкті әйелдерде 1г дейін ұлғаюы мүмкін. Гипофиздің көлденең көлемі 10-17 мм, алғы артқы көлемі 5-15 мм, тік көлемі 5-10 мм, гипофиз сыртынан капсуламен жабысқан. Гипофиз алдыңғы, орта және ұлестен тұрады.

Жүйке талшықтары мен қан тамырлы буындардың көмегімен гипофиз аралық мидың гипоталамусы мен функционалды түрде байланысқан, ол гипофиздің әрекетін реттейді.

Гипофизде жеті гармон өндіріліп шығарады, оның төртеуі перипериялық бездерге әсер етеді және *үштік гармондар* деп аталады (фоллкулостимуляциялы, лютеинделетін, тиреотроптық, адренокортикотроптық), үш гармон – эффекторлық, өсу гармоны (соматроптық), пролактин (лютеотроптық гармон, меланоцитостимулярық гармон) органдар мен тін нысындарға тікелей әсер етеді.

Қалқанша безі – (glandula thyroidea) мойынның алдыңғы аймағында және жұтқыншаң деңгейінде, трахеяның жоғарғы бөлігінде орналасқан қосақсыз орган. Оң және сол ұлеспен алғы жиектен тұрады. Үлкендерде қалақанша безінің массасы орташа 20 г шамасында,

көлденең өлшемі 50-60 мм, созылмалы әрбір үлес 50-80мм, алдыңғы жиегінің тік көлемі 2 дән 2,5 см-ге дейін, ал оның жуандығы 2-6 мм ге тең. Әйелдердегі бездердің массасы мен көлемі ерлерге қарғанда басым. Без фиброзды капсулага ие, одан матаның тереңіне тінді қосатын перегородки – бездерді үлестерге бөлөтін, фоллиулдардан тұратын тробенулдар шет кетеді.

Фоллиулдардың қабырғасының ішінде кубтық лорианың эпителгиалды жасушаларымен көпкерілген. Фоллиулардың ішкі қуысында тиреоидтық гармрнды ұстап тұратын қою зат – коллоид болады. Бездік фоллиуляры эпителий йодтың жинақталуына деген таңдамалы қабілеттілікке ие. Тиреоиттық гармонның ықпалымен қалқанша безінде тироксин және трийод тироксин өндіріледі. Бұдан басқа, қалқанша безде парафоллиуляры тіндегі кальцидің деңгейін төмендететін тиреокальцитоннан өндірілетін. Трийодтироннан тироксинге қарағанда аз санда синтезделеді, бірақ үлкен белсенділікке ие.

Эндокриндік бездермен олар бөліп шығаратын гормондар жүйке жүйесімен жалғыз байланысты, реттеудің жалпы интеграциялық жетігін қалыптастырады. Орталық жүйке жүйесінің реттеушілік ықпалы ішкі секреция бездерінің физиологиялық белсенділігіне ғомоталамус арқалы іске асырылады. Өз кезегінде гипоталамус афферентті жолмен орталық жүйке жүйесінің басқа бөліктермен (жұлынмен, омырқа және орта мимен, таламуспен, базалді ганглиомен үлкен жарты шардың қабатының өрілген және т.б.) байланысқан. Осы байланыстың арқасында гипоталамусқа ағзаның барлық органдарынан ақпарттар келіп тұседі. Экстеро және интерорецепторлардан келетін сигналдар гипоталамус арқылы орталық жүйке жүйесіне барады және эндокрин органдарға беріледі.

Осындай көрініспен жасушашының нейросекторлы түрі гипоталамуста афферентті стимулдарды физиологиялық белсенділікпен (гормондар немесе либериндер), айналдырады, ал гипофиздің гармондарын босатылуын және синтезін реттейді, ал лсы үдерісті баяулататын гармондар ингибирлеуші гармондар (немесе факторлар), статиндер деп аталады.

Гипоталамиялық гармондар бірқатар гармондар өндіріп шығатын гипофиздің жасушаларының функцияларына әсер етеді. Гипофиз өз кезегінде перефириялық эндокриндік бездердің гармондарының синтезі мен секрециясына әсер етеді, осы жүйенің барлық деңгейлері өзара әрекеттесіп те кері байланыс жүйемен өзара тығыз байланысқан, бұдан басқа әр алуан гармондар ОЖЖ-нің бөліктерінің функцияларына ықпал көрсетеді. Қалқанша бездердің функцияларын реттуде маңызды рөлді симпатикалық және парасимпатикалық жүйке талшықтарының медиаторлар алады.

Бірақта, антоганист гармондардың ықпал ету деңгейлері есебіне басқа жолмен реттелетін және де деңгейлері осы гармондармен реттеліт сол метаболиктердің (заттардың) концентрациясының өзгеруі нәтижесінде реттелетін ішкі аекреция бездері де болады. Гипоталамуста өндіріліп шығарылған гармондардың бөлігі (антидиуретикалық гармон, окситацион), органдар мен нысана тіндерге тікелей ықпал ететін гипофиздің гармондары болады.

4.Иллюстрациялы материалдар:

1. - дәріс материалын презентациялау;
2. - тақырып бойынша кестелер;
3. - таратылатын материалы (кестелер, сыйбалар, иллюстрациялар).

5.Әдебиет қосымша № 1

6.Корытынды сұрақтары (көрі байланысы):

- 1.Адам ағзасындағы ішкі секреция бездерін айтыңыз ?
2. Гипофиз гармоны туралы не білесіз?
3. Жыныстық бездері қандай эндокринді қызметтер атқарады?

№5 Дәріс

1. Тақырыбы: Қан жүйесі. Қан топтары.

2. Мақсаты: Қан жүйесінің морфофункционалды сипаттамасын оқып-үйрету.

3. Дәріс тезистері: Қан жүйесі ағзалардың өмірлік қызмет атқаруда маңызы зор. Қан плазмасынан тіндік сұйықтық түзіледі де, жасушаларды қоректендіреді. Қан тіндік сұйықтық көзі болғандықтан оны организмнің әмбебап ішкі ортасы деп атайды. Қан мен тіндік сұйықтық арасындағы физиологиялық механизмдер гистогематикалық бөгеттер деп аталады. Олар капилляrlардың эндотелилерімен көрсетіліп қанды жасушалардан бөліп тұрады.

Гистогематикалық бөгеттер қан мен тін арасындағы алмасу үрдістерін реттеп, организмнің ішкі ортасының құрамы мен физикалық – химиялық қасиеттерінің тұрақтылығын қуаттап тұрады. Организм ішкі ортасының құрамы мен қасиеттері: тұрақты, сондықтан олар патология кезіндегі өзгерістерді тез көрсетеді. Сол себептен медицинада қаның клиникалық анализдары кеңінен қолданылады. Қан құрамы және тығыздығы. Қан тұтқырлығы нәрүйзدار және эритроциттер барлығымен қамтамасыз етіледі. Плазма тұтқырлығы 1,7 – 2,2 ал қан тұтқырлығы 5,1 шамасында. Қан тығыздығы эритроциттер мөлшеріне, оларда гемоглобиннің барлығына және плазманың нәрүйздық құрамына тәуелді. Қан тығыздығы: 1,050 – 1,060. Қан құрамы. Қан плазмадан және пішінді элементтерден тұрады. Егер қанға оны үйітпайтын зат қосып, біраз уақыт қойса, онда ол екіге бөлінеді: үстіңгі сарғыштауы плазма, ал астыңғы қызыл түсті эритроциттер мен тромбоцит, ал лейкоциттер қызыл тұнбаның үстіне ақшыл болып жиналады. Плазма мен пішінді элементтердің көлемдік арақатынасы гематокрит деп аталады. Қан плазмасы оның құрамы. Плазма судан (90 – 92%) және құрғақ (8 – 10 % органикалық және бейорганикалық) заттардан тұрады. Органикалық заттары:

1. Нәрүйздар – альбуминдер (4 – 5 %), глобуминдер (2 – 3,5 %), фибриноген (0,2 – 0,4%). Нәрүйздардың жалпы мөлшері 7 – 8 %;
2. Құрамында азоты бар нәрүйз емес қосындылар (амин қышқылдары, полипептидтер, мочевина, несер қышқылы, креатинин, креатинин, аммиак) 11 – 15 ммоль/л (30 – 10 мг%). Бүйрек қызметі бұзылғанда қанда осы қалдықтық азот мөлшері кілт көтеріледі;
3. Құрамында азоты жоқ органикалық заттар: глюкоза 4,4 – 6,65 ммоль/л (80 – 120 мг %), бейтарап майлар, липидтер;
4. Ферменттер мен проферменттер: олар қан ұрдісіне және фибринолизге қатысады.

Бейорганикалық заттар (1% дай):

1. Na+, Ca+, K+, Mg+ катиондары;
2. Cl-, HPO-, HCO- – аниондары.

Плазма құрамы әр кезде тұрақты. Қаның пішінді элементтері:

- **Эритроциттер** – ядросы жоқ, гантельге ұқсайды. Ер адамның 1 литр қанында 4,0x10¹² – 5.0x10¹² /л. Эйелдерде 3,7x10¹² – 4,7 – 10¹² /л қанында. Сыртқы және ішкі орта факторлар әсерінен эритроциттер мөлшері өзгереді. Эритроциттер көбеюі – эритроцитоз, азаюы – эритропения деп аталады.

Эритроциттердің қызметі:

1. тыныс алу – ол тыныс алу пигменті гемоглобин арқылы өзіне оттегі мен көмірқышқыл газын қосып алатын қасиеті бар;
 2. қоректік – қоректік заттарды ас қорыту ағзаларынан жасушаларға тасымалдайды;
 3. қорғаныс - эритроциттер токсиндерді антиденелер арқылы байланыстырады, қан ұюға қатысады;
 4. ферментативтік - әр түрлі ферменттердің тасушысы.
- **Гемоглобин** – қанның тыныс алу пигменті. Ол оттегі мен көмірқышқыл газын тасымалдайды. 100г қанда 16,67 – 17,4 г гемоглобин бар. Ер адамда 130 – 160 г/л, әйелде 120 – 140 г/л. Гемоглобин 600 амин қышқылдарынан тұрады. Гемоглобин глобин нәруызынан, төрт гем молекуласынан құралған. Гем молекуласында бір атом темір бар. Темір өзіне оттегін қосып алады да, жасушаларға оңай береді. Глобин – гемнің нәруызы тасушысы. **Гемоглобиннің қызметі:** Тыныс алу – гемоглобин өкпеден тіндерге оттегін және тіндерден өкпеге көмірқышқыл газын тасымалдайды. Гемоглобиннің көмірқышқыл газымен қосындысы карбогемоглобин, оттегімен қосындысы – оксигемоглобин, иісті газбен – карбоксигемоглобин деп аталады.
 - **Лейкоциттер** - қанның ақ денешіктері. Олар түссіз және ядролары бар. Дені сау адамда тыныштық жағдайда лейкоциттердің мөлшері 4,0–9,0x10⁹/л. Лейкоциттердің көбеюі – лейкоцитоз, азауы – лейкопения деп аталады. Лейкоциттер екі топқа бөлінеді: гранулоциттер (түйіршікті) және агранулациттері (түйіршіксіз). Лейкоциттер арасындағы пайыздық қатынас лейкоцитарлық формула деп аталады.
 - **Тромбоциттер** – немесе қан пластинкалары. Олардың мөлшері 180 – 320 10⁹/л. Оның көбеюі – тромбоцитоз, азауы – тромбоцитопения. **Тромбоциттердің қасиеттері.** Лейкоциттер сияқты фагоцитозға жалған аяқ шығарып қозғалуға қабілеттігі бар. Тромбоциттер бөгде беткейге жабысатын және бір – бірімен желімделетін физиологиялық қасиеті де бар. Олар қан тоқтатуға қатысады.

Тромбоциттер қызметі:

1. Фибринолиз (ұйыған қанды еріту) және қан ұю үрдістеріне белсене қатысады;
2. Олардың құрамында қанды тоқтататын биологиялық белсенді заттар бар;
3. Қорғаныс – тромбоциттер бактерияларды желімдеу және фагоцитоз арқылы қорғаныс қызметін атқарады;
4. Қан ағуы тоқтатын ферменттерді өндіреді;
5. Капилляр қабырғасы өткізгіштігін өзгерте отырып гистогематикалық бөгеттер жағдайына әсер етеді.

Гемостаз – тамырлар зақымданғанда қан ағудың тоқтауы; Қан тоқтаудың екі механизмі:

1. тамырлық тромбоцитарлық немесе микроциркуляторлық гемостаз;
2. қанның ретракциясымен аяқталатын ұюы.

Қан топтары. Барлық адамдардың қаны 4 топқа бөлінеді: I, II, III, IV. Қан беретін адамды – **донор**, қабылдайтын адамды – **реципиент** дейді. Қаны I топқа жататын адамдардың қанын барлық топқа (I, II, III, IV) аз мөлшерде (200–300 мл) құюға болады. II топқа жататындардың қанын II және IV топқа береді. III топтағылардың қанын III, IV топқа, ал IV топтағылардің IV топқа құюға болады. Егер қан топтары сәйкес келмесе, эритроциттер желімденіп қалады да, аяғы сәтсіздікке ұшырайды. Қазіргі кезде қан құюда тек өз тобына сәйкес қан құйылады.

Резус-фактор (Rh – фактор) – адам мен макака-резус (macacus rhesus) маймылының қанында (эритроциттерінде) болатын ерекше нәруыз. Резус-фактор деп аталу себебі бұл нәруыз алғаш

рет макака-резус маймылының қанынан табылған. Резус-фактор ұрпақтан ұрпаққа беріледі, өмір бойы өзгермейді. Егер резус-фактор қанда болмаса – «теріс Rh», болса – «оң Rh» делінеді

4.Иллюстрациялы материалдар:

- дәріс материалын презентациялау;
- тақырып бойынша кестелер;
- таратылатын материалы (кестелер, сыйбалар, иллюстрациялар).

5.Әдебиет қосымша № 1

6.Қорытынды сұрақтары (көрі байланысы):

1. Қан қурамы және физико-химиялық қасиеттері. Қаның негізгі қызметтерін атаңыз?
2. Қан топтары дегеніміз не?
3. Гемотрансузия. Резус-фактор туралы не білесіз?

№6 Дәріс

- 1. Тақырыбы:** Жүрек бұлшықетінің физиологиялық қасиеттері. Жүрек оралымы.
- 2. Мақсаты:** Жүрек бұлшық етінің физиологиялық ерекшелігі мен қызметін түсіндіру. Жүрек циклін морфофункционалды суреттеп үйрету және электрокардиограмма әдісін зерттеу туралы ұғымның болуы.

3. Дәріс тезистері:

Жүрек бұлшық еті негізгі ерекшелігіне автоматия, қозғыштың өткізгіштік жиырылу, рефрактерлік жатады.

Жүрек автоматиясы – сол мүшеде импульс әсерінен жүрек жүрек бұлшық етінің ритмды жиырылуы.

Жүректің көлденең жолақты бұлшық еті жиырылғыш бұлшық ет клеткалары типті-кардиомициттер және атипті миоциттерден тұрады, жүректің өткізгіштік жүйесін құрайды. Олар жүректің жиырылуын және жүрекше мен қарыншаның автоматты жиырылуын қамтамасыз етеді. Бірінші синусты-жүрекшелік түйін өткізгіштік жүйенің жүректің автоматиясының негізгі центрі. Ол түйін мен қозу жүрекшемен арналы жүрек ішілік өткізгіш жоғары таралады да екінші түйін жүрекше қарынша түйінге жетеді, ол да импульс шығаруға бейім. Бұл түйінпейсмекердің екінші қатары жүрекше қарыншалық түйіннің қозуы бір бағытта жүреді. Импульстің ретроградты жүруіне мүмкін емес.

Үшінші кезең, Гисс және пуркенье талшықтарында орналасқан олар жүректің ритмдік қызметін тудырады.

Қарынша орналасқан өткізгіш жүйесі автоматика орталығы пейсмекердің үшінші қатары деп талады. Синусты жүрекшелік түйін жалпы жүректің миокард белсенделілігіне жауапты. Ол өзінен төмен жатқан барлық өткізгіш жүйесін бағындырады. Жүректің жұмысы қалыпты болуы үшін өткізгіштік жүйе анатомиалық бүтін болуы керек. Егер бірінші қатардағы пейсмекердің қозғыштығы пайда болуына және оның берілуі бұзылса ритм екінші қатардағы пейсмекерден басталады. Егер қарыншадағы өткізгіш мүмкін емес болса, үшінші қатардағы пейсмекер, ритмді тұрде жиырылады. Егер жүрекше мен қарыншалар да көлденең бөгет болса әрқайсысыөз еркінше жиырылады, ритмді басқаратын түйіннің зақымдануы жүректің соғуының тоқтауына алып келеді.

Жүрек бұлшық еті қозуы электрлік, химиялық температуралық және басқада тітіркендіргіштердің әсерінен пайда болады. Кез келген қозған жасушада мембранасы полярлы күйде болады, сыртқы жағынан ол оң зарияд, ішкі жағынан теріс зарияд болады. Бұл жағдай **Na** және **K** концентрацияларына байланысты болады. Қалыпты жағдайда кордиомициттердің мембранасынан **Na** иондары аздап өтеді. Егер **K** клетка сыртына диффузды тұрде өтетін болса

ол оң зарядталады. Менбранның ішкі жағы теріс зариядталады. Кез келген тітіркендіргіштің әсерінен клетка ішінен Na ионы кіреді. Осы уақытта мембранада теріс электрлік зарияд пайда болады да реверсия потенциалы пайда болады. Жүрек бұлышық еті амплетудалық потенциалы 100мв және одан жоғары болуы мүмкін. Пайда болған потенциал жақын жатқан мембраналарға беріледі де әр клетканың өзіндік потенциалы пайда болады да миокардклеткаларының қозуы тарала бастайды.

Жүрек бұлышық еті потенциал сүйек бұлышық етіне қарағанда бірнеше рет ұзақ рақ пайда болады. Жүректің қозуын тудыру қазіргі медицинада электрлік ток кеңінен өріс алуда. Электростимулятордан пайда болуы импульстардың әсерінен жүрек қайта қозып қайта жиырыла бастайды.

Жұмыс істеп тұрған жүрекке кез келген құштегі электрлік тітіркенгішке жауап берміді, бұл тітіркендіргіш систолакезенін де әсер етсе, бұл абсолютті рефракторлық кезеңге жүрек кез келген тітіркенгішке кезектен тыс жиырылуынмен жауап береді.

Экстросистола, содан соң кампенсаторлық үзіліс пайда болады.

Жүрек бұлышық еті талшықтарымен бірдей емес жылдамдықта өтеді. Жүрекше бұлышық еті талшықтарының қозу жылдамдығы 0,8-1,0м/с, ал арнайы жүрек ұлпасынан 2,0-4,2м/с, таралады. Сүйек бұлышық ет талшықтарынан қозу жылдамдығы 4,7-5,0м/с таралады.

Жүрек бұлышық ет жиырылуы мүше құрлуына байланысты өз ерекшеліктері болады. Бірінші болып жүрекше бұлышық ет содан соң емізік тәрізді және қарыншаның субэндоクリнальді қабаты жиырылады. Ары қарай жиырылу қарыншаның ішкі қабатын қамтиды да, қарынша ішіндегі қанды аорта мен өкпе бағанасына айдау. Жүрек бұлышық ет жиырылу күшінің өзгеруі екі миханизмнің қомегімен жүреді гетерометриялық және гомеометриялық.

Гетерометриялық миханизмнің негізі болып бұлышық ет талшықтарының ұзындығының өзгеруі, венаның қанның келуіне қарай өзгереді, диастола кезінде қаншалықты кеңіске систола қатты жиырылады (Франк-Старлинг заңы). Бұл заңдылық былай түсіндіріледі. Жүрек талшықтары 2 бөліктен тұрады жиырылғыш және эластикалық. Қозу кезінде біріншісі жиырылады, ал екіншісі түскен күшке байланысты босаңсиды.

Гомеометрикалық механизм биологиялық активті заттардың (адреналин тәрізді) бұлышық ет талшықтарының метаболизміне содан соң энергия бөлінеді.

Адреналин және норадреналин Са-ң клеткаға кілеткаға кіруі жоғарылайды да жүректің жиырылуы күштейеді.

Жүрек бұлышық етінің рефрактілігі қозудың төмендеуімен сипатталады. Абсолютті және салыстырмалы рефрактерлік кезең деп бөлінеді. Абсолютті рефрактерлік кезеңде әсер еткен тітіркендіргішке жүрек қозу не жиырылумен жауап бермейді. Рефрактерлік кезеңнің ұзақтығы систола ұзақтығына байланысты. Салыстырмалы рефрактерлік кезеңде жүрек бұлышық етінің өткізгіштік қабілеті қалпына келе бастайды, бастапқы қалпына қайтады. Салыстырмалы рефрактерлік кезең жүрекше мен қарынша диастоласы кезінде анықталады.

Дені сау адамның жүрегі ритмді түрде жиырылады. Тыныштық қалпында 60-70 рет минутына соғады.

Жүрек циклы жиырылусынан босаңсу кезеңінен тұрады. Жүректің жиырылу жиілігі 90 реттен жоғары болса тахикардия, ал 60 тан төмен болса брадикардия деп атайды. Жүректің соғу жиілігі минутына 70 рет болса жүректің толық циклі 0,8-0,86 сикунтқа созылады.

Жүрек бұлышық етінің жиырылу систола, босаңсызы диастола деп аталаады. Жүрек циклі 3фазадан тұрады: жүрекшелік систола, қарыншалық систола, жалпы үзіліс пайда болады.

Циклдің бастамасы болып жүрекше систоласы анықталады. Оның

ұзақтығы 0,1-0,16секунт.

Систола кезінде жүрекшелер де қан қысымы жоғарылайды, қанды қарыншаларға айдайды. Соңғысы бұл уақытта босаңсиды, атриовентрикулярлы қақпақшаның ашық болғандықтан қан жүрекшеден қарыншага еркін құйылып тұрады.

Жүрек цистоласы аяқталғаннан соң қарынша цистоласы басталады, ұзақтығы 0,1-0,16 сикунт. Қарынша цистоласы кезінде жүрекшелер босаңсу қалпында болады. Жүрекшелер тәрізді оң жақ, сол жақ қарыншалар бір уақытта жиырылады.

Қарынша цистоласы бұлшық ет талшықтарының жиырылуынан басталады, ол бұлшық еттегі қозудың әсерінен болады. Бұл кезең қысқа. Бұл уақытта қарынша қуысында қысым жоғарыламайды. Қозу барлық ет талшықтарын қамтыған да, ондағы қысым жоғарылай бастайды. Сол жақ жүрекшеде 70-90 минут с.б, ал оң жақ жүрекшеде 15-20 мин с.б. Қарынша аралық қысымның жоғарлауына байланысты атриовентрикулярлы қақпақша тез жабылады. Бұл уақытта айшық қақпақшалар жабылады да, қарынша қуысы жабық құйінде қалады. Қан мөлшері бір қалыпты болады. Жүректің бұлшық ет талшықтарының қозуына байланысты қарыншада қан қысымы жоғарылайды. В қабырға аралықта жүрек лүпілінің пайда болуы ол сол жақ қарыншаның жиырылуына байланысты дөңгелек пішінге айналады да кеуде клеткасына ішкі жағынан соққы береді.

Қарыншадағы қан қысымы аорта мен өкпе артериясынан жоғары болса, жартылай айшық тәрізді қақпақшалар ашылады да, қанды айдау кезеңі (0,25 секунд) басталады.

Қан айдау кезеңінде қарынша қуысындағы қысым жоғарылай бастайды. Сол жақ қарыншада шамамен 130 минут с.б оң жақ қарыншада 25 минут с.б. Осының салдарынан қан аорта мен өкпе бағанасына тез ағады, қарынша көлемі кішірейеді. Бұл қанды тез айдау фазасы деп аталады. Жартылай айшық тәрізді қақпақшалар ашылғаннан соң жүрек қуысындағы қан ағуы баяулайды. Қанды баяу айдау фазасы асталады. Қысымның төмендеуіне байланысты жарты айшық тәрізді қақпақшалар жабылады, аорта мен өкпе бағанасынан қанының қайта кері кетуіне бөгет жасайды, жүрек бұлшық еті босаңси бастайды. Қайтадан қысқа кезең басталады, бұл уақытта аорта мен атриовентрикулярлы қақпақшалар жабық болады. Ал егер қарыншадағы қысым жүрекше қуысындағы қысымнан төмен болатын болса, атриовентрикулярлы қақпақшалар ашылып қарынша қанға тола бастайды, кезекпен қанды айдайды да жүректің диастоласы пайда болады. Диастола жүрекше систоласы басталғанға дейін жалғасады.

Бұл жалпы үзіліс фазасы (0,4 сикунт) деп аталады. Жүректің жиырылу циклі қайталанып отырады.

Электрокардиограмма.

Жүрек бұлшық етіндегі электрлік потенциал жасуша мембранның иондардың қозғалысына байланысты. Негізгі рольді натрин және калий катиондары атқарады. Барлығымызға белгілі калий клетка арасын сұйықтыққа қарағанда клетка ішінде көп болады, клетка ішінде натрий концентрациясы көрсінше аз, жасуша аралық сұйықтықта көп болады. Жүрек жасушалары тыныштық қалпында натрий катионының әсерінен оң зарияд береді, жасуша мембранның ішкі беткейітеріс зариядты береді ол клетка ішіндегі анионның көп болуымен байланысты (C_1, HCO_3 және т.б.). Бұл уақытта жасуша полеризацияланған. Сыртқы электрлік импульстің әсерінен Na катионына клетка мембранның өткізгіштігі артады, да клетка ішіне өзінің оң зариядтын алғып кіреді. Сол аймақтың клеткасының сыртқы беткейі теріс зарядталады себебі: анион мөлшерінің көп болуына байланысты. Бұл процесс деполеризация деп аталады. Тез арада жасушаның артқы беткейі теріс зарияд, ал ішкі оң зариядталады. Осылай қайта полеризация деп аталады. Калийдың клетка ішінен сыртқа шығуы артса оң зарияд, ал Na-ң жасуша ішіне кіруі жоғары болса теріс зариядты береді. Бұл процесс реполеризация деп аталады. Жоғарыда айтылған процесстер систола уақытында өтеді. Егер клетканың сыртқы беткейі оң зарияд, ал ішкі беткейі теріс зариядталса бұл систола кезеңінде өтеді.

Жоғарғы процесстер жүрек бұлшық еті қозуына байланысты. Деполеризация кезінде импульс жүрек бұлшық етінің жақын аймақтарын қоздырады да баяу түрде барып бұлшық етті қамтиды. Жүректің қозуы синустық түйіннен басталады. Қозу синустық түйіннен жүрекшеге, жүрекше аралық өткізгіш жолдарына таралады. Жүрекшеден атриовентрикуляры түйінге беріледі, бұл жерде импульс кідіреді себебі бұл аймақта баяу жүреді. Атриовентрикуляры түйіннен өткеннен соң қозғыштық гисс шоғырына беріледі, содан соң оның тармақтарына соңғы болып Пуркене талшықтарына беріледі, олар бір бірімен кең тармақталған.

Электрокардиограмма (ЭКГ) деп көптеген жүрек жасушаларының қозуынан пайда болған электрлік потенциалды сызбаны айтамыз. Ол зерттеу әдісін электрокардиография деп атайды. ЭКГ-ны тіркеу үшін адамда Зстандартты биполярлы тіркеуді қолданады.

Электродтар дene беткейнде орналасады. Бірінші тіркеме – он және сол қол, екінші – он қол мен сол аяқ, үшінші сол қол мен сол аяқ. Стандарттық тіркемеден басқа, көкірек клеткасының жүрек аймағына басқа да тіркемелерді қолданады, сондай ақ бір полюсты немесе қан полярлы тіркемелер.

Адамның типтік экг-сі 5 он және теріс тістерден турады. Оларды латын әріпімен белгілейді: P, Q, R, S, T, ол көкірек тіркемелері:-V(V1,V2 ,V3, V5,V6). З тісше (P,R,T) жоғары бағытталған. (Он тісшелер), ал екеуі (Q,S)-төмен. (теріс тісшелер), Р тісшесі жүрекшениң қозуын білдіреді, оның ұзақтығы 0,08-0,1 сикунд. Сигменті P-Q қозудың жүрекше қарыншалық түйіннен қарыншага етуі. Оның ұзақтығы 0,12-0,20 сикунд. Q тісшесі қарынша аралық перденің деполяризациясын білдіреді. Ртісшесіңг тіркемесінде ең ұзыны, ол жүрек ұшының деполяризациясын білдіреді. S тісшесі қарыншаның негізін қозуын білдіреді. Т тісшесі қарыншалардың тез реполяризациялануы QRSкомплексі жүрекшелік реполяризациясына сәйкес оның ұзақтығы 0,36 сикундқа тең.

Электрокардиография жүрек ауруларын диагностикалауда жүрек ритмінің бұзылуын, экстросистолалардың пайда болуын ишамия, жүрек талмасында да пайдаланады.

4. Иллюстрациялы материалдар:

- дәріс материалын презентациялау;
- тақырып бойынша кестелер;
- таратылатын материалы (кестелер, сызбалар, иллюстрациялар).

5. Әдебиет қосымша № 1

6. Қорытынды сұрақтары (көрі байланысы):

1. Жүрек бұлшықетінің құрылымдық-функционалды ерекшеліктерін айтыңыз?
2. Жүрек шекаралары және оның көкірек қуысындағы проекциялары?
3. Жүрек камерасының құрылыш ерекшеліктерін айтыңыз?
4. Жүрек өткізгіш жүйесі жайында не білесіз?
5. Жүрек бұлшықетінің физиологиялық қасиеттерін айтыңыз?

№ 7 Дәріс

1. Тақырыбы: Гемодинамика көрсеткіштері.

2. Мақсаты: гемодинамиканың негізгі процесстерін оқып үйрену және артериалдық қысыммен пульстің зерттеуге сипаттамасын беру.

3. Дәріс тезистері:

Канның жүрек қан тамырлар жүйесіндегі қозғалысын анықтайтын үрдіс гемодинамикалар, ол сұйықтықтың жабық қабыргалардағы физикалық қасиетін көрсетеді. Гемодинамика екі түрлі фактормен анықталады: сұйықтыққа қысым көрсету және қарсыласу, қан тамыр қабыргаларында сұйықтықтың жанасуы және қимыл қозғалысы.

Қан тамыр жүйесіне қысым көрсететін күш, жүрек. Ересек адамда әрбір жиырылуда 60-70 мл қан (систолалық қолем) және 4-5 л/мин (минуттық қолем). Қанды қозғалтатын күш – қысымның әр түрлілігі, тамырдың басында және соңында пайда болады. Қанның құрамындағы элементтер орталық қан айналым шеңберін жасайды және плазма қабырғаларға қарай жылжиды. Тамырлардың диаметрі төмен болған сайын, орта жағына қабырғаларға жақын орналасады. Бұл кішкентай қан тамырларында қанның ағу жылдамдығы үлкендеріне қарағанда жоғары. Аортада ол 50 см\с, артерияда-30, капиллярда-0,5-1,0, венада-5-14 құрайды. Қантамырлардың тағы бір қасиеті олар қан қысымына өте төзімді. Қысым көтерілгенде тамырдың жұмсақ бұлышқеттері жиырылып ал тамырдың диаметрі кішірейеді. Сондықтанда пульс қанда, аортамен ірі қан тамырларының ерекше қасиетінің арқасында, қайта орнына келіп үздіксіз жүреді. Жүректен шықкан қан мөлшері қайта келіп құятын қан мөлшеріне тең болады. Бұл мынаны білдіреді, қан қолемі белгілі бір уақыт ішінде артериялық және веналық үлкен және қан айналым шеңбері арқылы бірдей уақытта агады.

Қаннның ағысының жылдамдығы тамырлардың бағыттары әр түрлілігіне және сол тамырдың дененің қай бөлігіне таралуына тәуелді. Ең аз ағыс аортада, ал ең үлкен жылдамдық аортада -50-70 см\с. Аортада қарағанда капиллярдың ағуы 800 есе көп. Сейкесінше қаннның жылдамдығыда бұда 0,5 см\с. Артерияда 20-40 см\с құрайды, артериолада -0,5 см\с құрайды.

Артерияның қысымының деңгейі үш фактordan тұрады, перефириялық тамыр қарсылығы, қан қолемінен тұрады. Бірақ бұлардың ішінде ең маңыздысы болып жүрек жұмысы саналады. Әр бір диастоламен систолада қан қысымы өзгереді. Систола кезіндегі ең жоғарғы көтерілісі систолалық қысым. Ал сейкесінше диастолалық кезінде тәмен қарай диастолалық қысымға тең. Оның қолемі перифериалық қан айналымның қарсылығына және жүрек жиілігіне тәуелді. Систолалық және диастолалық қысымының айырмашылығын пульстық қысым деп атайды.

Артериялық қысымының жоғарылауы қалыпты жағдаймен салыстырғандағы атауы артериялық гипертензия, төмендеуі - артериялық гипотензия деп аталаады.

Перифериалық қарсылық- бұл екінші фактор, қысымды анықтайтын және кішкентай артериялардың диаметріне және артериолға тәуелді. Артерияның өзгерісі диастолалық және систолалық қысымының жоғарылауына, сондағы қан айналымның нашарлауына алып келеді.

Қаннның қолемі мен ылғалдылығы- бұл ушінші фактор, артериялық қысым деңгейіне бағынатын фактор. Белгілі бір мөлшерде қаннның жоғалуы , қаннның қысымының төмендеуіне алып келеді. Ал егер қан көп мөлшерде құятын болса, артериялық қысым артады.

Артериялық қысым жас деңгейінде тәуелді. Ересектерге қарағанда кішкентай балалаларда артериялық қысым төмен болады. Өйткені тамыр қабырғалары ылғал болады.

Сау адамның қалыпты систолалық қысымы 110-120 мм, ал диастолалық қысымы 70-80 мм болады.

Қан қысымын екі түрлі тәсілмен анықтайды: тікелей, бұл әдісті жануарларға тәжірбие жасағанда қолданады. Және жасанды сfigmomanometрдің көмегімен Рива- роучи және артериялық тамырлардың дыбысын тыңдауға қолданылады.

Пульска қарап отырып, жүрек циклын анықтайды. Жүректен қан шықкан кезде, аортаның қысымы артады және қысымының толқындары артериядан капиллярга дейін тарайды да, соңына жеткенде төмендейді. Пульстық қысымының өзгеруі сейкесінше қаннның артерия арқылы ағуы: систола кезінде үлғаяады, ал диастола кезінде бәсендейді. Пульстық толқындары перифериге жеткенше қозғалыс бәсендей береді. Адамда пульс толқындарының таралу жылдамдығы 5,5-8,0 с құрайды.

Пульсті тері асты артериясынан анықтайды. Клиникада пульсті анықтаған кезде, мынаған назар аударады: жиілігіне, қысымна, ритіміне, толқын көлеміне қарайды. Ересектерде қалыпты жағдайды пульс 70-80 рет соғады. Жүректің соғысының төмендеуі – брадикордия, ал жоғарылауы – тахикардия деп аталады. Пульстің жиілігі жынысқа, жасына, физикалық жүктемеге, дене температурасына байланысты. Пульстің қуаты оның күшімен сипатталады. Толу- бұл артерияның көлемінің өзгеруі, пульстің соғуына байланысты. Пульсті мұқият анықтау үшін сfigмофаф қолданады. Осы аппараттың көмегімен алынған сзықтарды сфиограмма деп аталады. Аортаның сфиограммасы және ірі артериялар бастапқы жоғарғы қисық сзықты- анакротаны анықтайды. Бұл көтеруқлпандардың ашылуымен, қанды күшпен аортаға шығарылуы қабырғалардың созылуына алып келеді. Пульстің төмендеуі катккратада деп аталады. Бұл қарыншаның систоласында, қысымы төмендей бергенде пайда болады.

4.Иллюстрациялы материалдар:

- дәріс материалын презентациялау;
- тақырып бойынша кестелер;
- таратылатын материалы (кестелер, сыйбалар, иллюстрациялар).

5.Әдебиет қосымша № 1

6.Қорытынды сұрақтары (кері байланысы):

1. Гемодинамиканың негізгі процесстерін айтыңыз?
2. Артериалық қысым, пульс сипаттамасын беру?

№ 8 Дәріс

1. Тақырыбы: Тыныс алу жүйесінің құрылымдық-тірліктік ұйымдастырылуы.

2. Мақсаты: тыныс алу жүйесі ерекшеліктерін және өкпенің жалпы сиымдылығы оқып уйрену.

3.Дәріс тезистері:

Тыныс алу жүйесі тыныс тасымалдау (ауыз қуысы, мұрын-жұтқын -шаш, өңеш, трохея, бронх), тыныс алу және газ алмасу (өкпе)мүшелерін функциясын байланыстырады.

Тыныс алу мүшесінің негізгі функциясы – ауа мен қантамыр жолын газ алмасу мен қамтамасыз ету O2 мен CO2 өкпе қабығы аль-веола мен капилляр қантамырында диффузияға ұшырайды.

Сонымен қатар, тыныс алу мүшесі дыбыс шығаруға, иіс сезуге, гормон типтестерді бөліп шығаруға, липидпен су тұз алмасуына, иммунитетті қалыпты ұстауға қатысады.

Тыныс тасымалдау жолдарында шығарар жолда демді тазалау, ылғалдау, жылыту жұмыстары жүреді. Сонымен қатар иіс сезу температуралық және механикалық тітіргендіргіштерді де қалыпта ұстайды. Тыныс алу жолдарының ішкі беті сілекейлі қабырға болып келеді. Бұл эпителілі болып келеді және өз бойында сөл бөлетін көптеген бездер болады. Эпителий жасушасының талшығы желге қарсы қозгала отырып, сыртқа қарай өзге заттарды шығарады.

Организмнің негізгі тіршілігі O2-ні жүту мен CO2 –ні шығару.

Сондықтан да «тынысалу» түсінігіне барлық процестер, яғни сыртқы ортадан O2 жүтіп барлық жасушаларды сіңіруі және ішкі ортадан CO2

Сыртқа шығару процесі жатады.

Тыныс алу болінеді: 1) ішкі (жасушалық, ұлпалық)

2) газды қан немесе басқында сұйықтықтармен тасымалдау.

3) сыртқы (өкпелік)

Тыныс тасымалдау жүйесі организмі, механикалық қадағалауы, барлығы жасушадағы оттегі концентрациясын сақтауға қатысады.

O₂ –нің альвеолалы көпіршікке өтуі диффузия жолымен жүзеге асады. Альвеола капиллярлы мембранадағы O₂ және CO₂ -ның айырмашылығы бар қысым арқылы диффузия жүреді.

Оттегі мен көмірқышқыл газ жұқа фосфолипидті қабырғалардан , альвеоларлы эпителиден, екі негізгі мембранадан, капилляр қан тамырының эндотелиінен өтіп диффузияға үшінрайды.

Өкпедегі диффузия оттегі үшін өте зор. Бұл көптеген альвеолалар мен газалмасудағы маңызы және альвеолакапиллярлы мембраналардың қалындығымен байланысты. Қанның өкпе капиллярларынан өту уақыты 1с , өкпеден шығатын артерия қантамырындағы газ қысымы альвеола көпіршігіндегі аяу қысымымен тепе-тен. Егер өкпедегі айналым жеткіліксіз болса альвеоладағы немесе қандағы CO₂ концентрациясы арта түседі. Мұның әсерінен тыныс алу жиілей түседі. Өкпеде веналық қан артериялары қанға айналады. Артерия қаны ұлпаларға түскен сэттен бастап O₂ CO₂-ге айнала бастайды. Ұлпадағы O₂ қысымы нөлге тең болса, CO₂ -нің қысымы 60мм рт.ст. Нәтижесінде қысым айырмашылығы CO, CO₂ ұлпадан қанға , ал O₂ - ұлпаға өтеді. Қан веналық қанға айналады және вена қантамырымен өкпеге барады. Тыныс алу тұрақтығына жергілікті нервтер мен гуморальдық құрылымдар қатысады және олар газ алмасуға оптимальды жағдай жасайды. Ұйқыдағы адам 500мм тыныс шығарады және тыныс алады. Бұл аяу көлемі қалыпты тыныс алу деп аталады. Өкпеге тағы 1500мм аяу келіп түседі бұл резервті тыныс алу деп аталады. Қалыпты түрде тыныс шығарса тыныс алу бұлшықеттерінің максимальды қысыммен тағы 1500мл аяу шығарса бұл РДШ деп аталады, максимальды дем шығарған соң, өкпеде 1200мл аяу қалады. Бұл қалдық аяу деп аталады. РДШ мен ҚА көлемі шамамен 250мл өкпедегі функциональды қалдық көлемі өкпедегі ТС –РДШ мен РДА тұрады(500+1500+1500) ΘTC және өкпедегі аяу көлемін спирометра(спирограф) құрылғысының қөмегімен өлшейді. Тыныс алу атмосфералық қысымның әсерінен жоғарылап не төмендей жатады. Адам ұлken тереңдікте жұмыс жасаған да арнайы тыныс қоспасы керек. Тыныс қоспасы белгілі бір тереңдікте гидростатикалық қысымға сәйкес келу керек 10 метр тереңдеген сайын қысымда 1атм(0,1 мПа) жоғарылай түседі. Адам 100м тереңдікке түскенде атмосфералық қысым 10рет жоғарылайды. Бұл тереңдікте тыныс алу үшін тыныс қоспасы кажет.

Мұндайда қоспа тығыздығы да артып, дем алуға кедергі болады.60-80м тереңдікте қанда және ұлпада көп мөлшерде газ және азот ериді. Жоғары қысымнан қалыпты қысымға алмасқанда адам организімінде азотпен көпіршіктер пайда болып капилляр қан тамырын толтырып қанайналымына кедергі жасайды. Қысымның жәймен түсін азотың сыртқа шығуына септігін тигізеді.

Организімге азоттың көрі әсерін байқау үшін азотты, мөлшері азоттан 7 есе кем гельмен алмастырады.

1. Адам жоғары биікке шыққан сайын оттегі қысымы дем алар ауада және альвеоларлы газда төмендей береді. O₂ мен альвеол CO₂ қалыпты деңгейден 1,5 есе төмендейді. Бұл жағдайда адам организімі оттегіне мұхтаж болады, әсіресе бас миы, ОЖЖ т.б 7000-8000м биіктікте атмосфералық альвеолалық қысым 2 есе төмендейді мұндайда тыныс алу қатерлі. Бұл жағдайда газ қоспасы және оттегі қөмектесед

4.Иллюстрациялы материалдар:

- дәріс материалын презентациялау;
- тақырып бойынша кестелер;
- таратылатын материалы (кестелер, сыйбалар, иллюстрациялар).

5.Әдебиет қосымша № 1

6.Қорытынды сұрақтары (көрі байланысы):

1. Тыныс алу жүйесінің негізгі қызметтерін айтыңыз?
2. Өкпенің жалпы сийымдылығын айтыңыз?
3. Көтерілген және төмендеген атмосфералық қысым жағдайындағы тыныс туралы айтыңыз?

№ 9 Дәріс

- Тақырыбы:** Асқорыту жүйесінің құрылымдық-тірліктік ұйымдастырылуы.
- Мақсаты:** студенттерге ас қорыту жүйелерінің қызметтерін, секреция, жиырылуы, сіңу туралы нақты түсініктеме беру.
- Дәріс тезистері:**

Ас қорыту жүйесіне ауыз қуысы жұтқыншақ, өңеш, асқазан, жіңішке және жуан ішек, бауыр кіреді. Ас қорыту жүйесін құрайтын мүшелер бас бөлігінде, мойын, кеуде қуысында, іш қуысы жамбаста орналасқан.

Ас қорыту үдерісі - зат алмасудың бастауы. Ас арқылы адам өзіне өмірлік қажетті заттарды алады. Алайда ас арқылы түсетін көмірсу, ақуыз, майлар, көмірсу бірден сіңірілмейді. Суда алмаспайтын құрделі молекулалық қосылыстар ұсақталып суда еріп жәнеде өзінің қасиетінен айрылуы қажет. Ас қорыту жүйесіндегі бұл үдеріс ас қорыту деп аталады. Адам алынған өнім - зат алмасу өкілі деп аталады.

Жануарлардың қалыпты тіршілік етуі құнделікті қоректенуімен байланысты. Қоректік заттар қатарына — ақуыз, май, көмірсу, су, минералды тұздар және витаминдер жатады. Бұл заттар ағза құрамының құрделенуіне жылу, физиологиялық процестерге ықпалын тигізеді. Құрделі қоректі заттардың қарапайым түрге айналып қан арқылы барлық денеге таралуын қоректену процесі деп атайды. Қоректену процесі ас қорыту мүшелерінде жүреді. Ас қорыту мүшелерінің құрылысы

Ас қорыту тұтігі құрылысы және қызметі жағынан үш бөлікке бөлінеді: алдыңғы, ортаңғы және соңғы ішекке. Алдыңғы бөлігіне ауыз қуысы мүшелері мен жұтқыншақ, өңеш жатады. Ортаңғы ішекке — асқазан және жіңішке ішек қабырға бездері жатады, соңғы бөлігіне жуан ішек кіреді. Алдыңғы бөлігінде қоректі зат қамтылады, майдаланып және әрі өтеді, ортаңғы бөлігінде жемшөп қорытылады, ал соңғы бөлігінде ыдыраған қарапайым заттар, су және еріген тұздар сіңірледі және нәжіс қалыптасады. Ауыз қуысы, жұтқыншақ, өңеш. Ауыз қуысында жататын ағзалар — ерін, ұрт, қызыл иек, тістер, қатты және жұмсақ таңдай, тіл және сілекей бездері. Жұтқыншақ және өңеш. Жұтқыншақ конус тәрізді кеңістік, жұмсақ таңдайдан кейін орналасқан. Ауыз қуысы мен мұрын қуысын көмекей және өңешпен жалғастырады. Азықтұліктің өтуі жұтқыншаң бұлшық еттерінің жиырылуымен байланысты. Өңеш — ұзын тұтік, қоректі затты жұтқыншақтан асқазанға жеткізеді. Ортаңғы қабатын көлденең жолақты бұлшық ет құрайды. Кілегей беткейін көп қабатты эпителій тіні астарлайды. Дененің үш аумағында: мойын, кеуде және құрсақта орналасады. Асқазан және жіңішке ішек. Асқазан және ішек құрсақ қуысында орналасқан. Қуыстың ішкі беткейін ішперде астарлайды, оның бір шеті ішкі мүшелердің сыртын қаптайды, жалғасы шажырқай құрады, шажырқай арқылы ішектер бел омыртқасына ілінеді және шажырқай бойымен қантамырлар жүреді.

Асқазан өңештің алмұрт тәрізді кеңістігі, диафрагмадан кейін орналасқан. Негізгі қызметі араластыру, қозғау және жартылай ыдырату. Барлық іші қуыс мүшелердегідей асқазанның да қабырғасы үш қабаттан тұрады: ішкі, кілегей, ортаңғы бұлшық ет, сырты сір қабаты. Бұлшық ет қабатының тарамдары бойлай, сақиналы және қигаш түрде қабаттасып орналасады. Асқазан әрі қарай 12 елі ішекке жалғасады, шыға берісінің аумағын сақиналы ет-сфинктер құрайды.

бөлігі.

4.Иллюстрациялы материалдар:

- дәріс материалын презентациялау;
- тақырып бойынша кестелер;
- таратылатын материалы (кестелер, сыйбалар, иллюстрациялар).

5.Әдебиет қосымша № 1

6. Қорытынды сұрақтары (көрі байланысы):

1. Ас қорыту жүйесінің қурылымдық- функционалды сипаттамасын беріңіз?
2. Асқорыту мүшелерінде астың қорытылуы және сінірлігуіне сипаттама беріңіз ?

№ 10 Дәріс

4. Тақырыбы: Зат және энергия алмасу.

5. Мақсаты: студенттерге зат және энергия алмасудың ағзаның өмір сүруі үшін маңыздылығы туралы нақты түсініктеме беру.

6. Дәріс тезистері:

Зат алмасу процесі дегеніміз белгілі бір тәртіппен кезектесіп келіп отыратын әр түрлі химиялық реакциялардың жиынтығы. Организм мен қоршаған сыртқы орта арасында үздіксіз зат және энергия алмасу болып тұрады. Сыртқы ортамен зат алмасу организмге оттек, су және қоректік заттардың түсінен басталады.

Сыртқы ортадан заттардың организмге енуінен бастап, ыдырау өнімдерін қайта тысқа шығаруға дейінгі күрделі өзгеру тізбегін зат алмасу деп атайды. Қоректенудің организмдегі алғашқы сатысы асқорыту процесі болып табылады.

Екінші сатысы – сініру немесе сорылу, яғни қарапайым заттардың қанға өтіп, организмнің клеткаларына таралуы.

Үшінші сатысы- аралық алмасу. Ол клеткаларда өтеді.

Төртінші сатысы – сыртқа шығарылуы. Зат алмасуның ақырғы өнімдерінің /CO₂, H₂O, H₃ және басқа да заттардың/ сыртқа шығарылуы. Зат алмасу процесінің екі қыры бар:

Ассимиляция – организмге сыртқы ортадан енген басқа заттардан оның клеткаларында өзіне тән заттардың түзілуі.

Диссимиляция – ассимиляцияға қарама – қарсы процес. Диссимиляция деп организм клеткаларындағы органикалық қосылыстардың энергияны босатып, шығара отырып ыдырауы мен тотығуын, ал босап шықкан энергияны тіршілік әрекетіне пайдалануын айтады.

Негізгі алмасу дегеніміз барынша тынып күйде тіршілік етуге организмге қажетті энергияның ең аз мөлшері. Адам организміне қажетті бүкіл энергия азықпен келеді. Энергияның сақталу заңы – абсолютті заң. Адам мен жануар организмдері энергияның сақталу заңына бағынады.

4.Иллюстрациялы материалдар:

- дәріс материалын презентациялау;
- тақырып бойынша кестелер;
- таратылатын материалы (кестелер, сыйбалар, иллюстрациялар).

5.Әдебиет қосымша № 1

6. Қорытынды сұрақтары (көрі байланысы):

- 1.Зат және энергия алмасуға анықтама беріңіз?

№ 11 Дәріс

1. Тақырыбы: Сыртқа шығару жүйесі.

2. Мақсаты: Студенттерге сыртқа- шығару ағзаларының құрылышы мен қызметін, су-тұз, қанның қышқылды-негізгі алмасуның реттелуін, сонымен қатар бүйректің реттелуінің механизмі туралы нақты түсініктеме беру.

3. Дәріс тезистері:

Сыртқа шығару-алмасу үрдісінің бір бөлімі, зат алмасудың соңғы қалдықтарын ағзадан шығарып, ішкі ағзаны қалыпқа келтіреді, оның бұзылуы гомеостаздың бұзылуына әкеледі.

Сыртқа шығару жүйесіне: бүйрек ,тер бездері. Әкпе мен ішек жатады.

Бүйрек арқылы су, тұз, токсиндер шығады.

Несеп түзетін мүшелерге екі бүйрек жатады, ал несеп шығаратын мүшелерге несепағар, қуық, несеп шығару өзегі бүйрек жатады.

Бүйрек бел бөлімінің артқы бөлігінде, соңғы кеуде омыртқасының астында, 1-2 бел омыртқасының жан-жағында орналасқан. Кеуекті және милы заттан тұрады. Милы зат кеуекті затты беліп тұратын пирамидадан тұрады.

Несепағар-қос мүше – ұзындығы -30см , 14-7мм

Куық- несеп жиналатын мүше. Сиымдылығы 500-700мл. Денесі мен түбі ажыратылады.

Несепағардың қабырғасы және қуықтық қабырғасы сілекейлі негізден бұлшықеттен және адвентициялық қабықтан тұрады. Сілекейлі қабығы эпителимен қапталған, бұлшықетті қабығы 3 бұлшықетті қабаттан тұрады.

Сілекейлі қабықша қыртыстардан тұрады. Несеп қуықта толған кезде қыртыстар жайылып созылады. Қыртыстар тек қуықтың түбінде ғана болмайды.

Ер адамның зәр шығару тұтігі -18см.

Әйелдің зәр шығару тұтігі -3-1,5см.

Бүйректің негізгі морффункциялық құрылымы нефрон. Нефрон Шумлянский–Боумен капсуласы мен артериялық капилляр шумағынан тұрады.

Қазіргі ғалымдардың пайымдауынша соңғы пессеп түзілісі 3 кезеңнен тұрады: фильтрлеу, реобсорбциялау және секреттеу

4.Иллюстрациялы материалдар:

- дәріс материалын презентациялау;
- тақырып бойынша кестелер;
- таратылатын материалы (кестелер,сызбалар, иллюстрациялар).

5.Әдебиет қосымша № 1**6.Қорытынды сұрақтары (көрі байланысы)**

1. Бүйрек паренхимасының құрылышын түсініріп, оның бөлімдері және анатомиялық ерекшеліктерін айтыңыз?

2. Бүйректің элементарлы құрылымдық- функционалды бірлігін- нефрон туралы айтыңыз?

№ 12 Дәріс

1. Тақырыбы: Жылу реттелісі

2. Мақсаты: Жылу реттелу, оның түрлерін сипаттау.

3. Дәріс тезистері: Жылу реттеу дегеніміз – дene температурасының тұрақты сақталуы. Ағза ішкі органдың тұрақтылығын ғана емес, температурасын (жылуын) да сақтайды. Бұл ферменттердің көпшілігі тек онтайлы жылуда ғана тиімді жұмыс істейтіндіктен, биосинтез және ыдыраудың, яғни метаболизмнің (зат алмасудың) қалыпты өтуі үшін қажет. Сондықтан ағзалардың әрқайсысы эволюция барысында өз денесінің температурасын реттеуге бейімделді.

Ағзалар метаболизм үдерісінде жылу өндіреді. Жылықанды жануарларда (сүтқоректілер және құстар) ағзада метаболизм жоғары жылдамдықта жүреді. Сондықтан дene температурының жоғары болуына мүмкіндік туады. Зат және энергия алмасу жылдамдығы жасушаның тынысалуында пайдаланылатын оттегі концентрациясының артуымен қамтамасыз етіледі. Құстарда және сүтқоректілерде жасушаларды оттегімен тез қамтамасыз ететін бейімділіктер пайда болды. Олар: өкпенің тынысалу бетінің ұлғаюы, эритроциттер мөлшерінің көп болуы, ұсақ қылтамырларға қанның тусуін қамтамасыз ететін жоғары кан қысымы.

Ағзаның жылу реттелуіне жүйке жүйесі де қатысады. Ағза салқын тартқан кезде mi терінің қантарату тамырларының тарылуына дабыл береді. Бұдан дene бетіндегі қан ағымы төмендейді, сондықтан қоршаған ортаға жылудың бөлініп шығуы азаяды. Дene температуры қалыптан артқан кезде жылу беруді ұлғайтатын әр түрлі физиологиялық тетіктер іске қосылады. Бұл денеден тердің көп бөлінуінен іске асады. Өйткені суды буландыруға көп мөлшерде жылу жұмсалады. Жазғы ыстықта адам денесінен ылғал көп буланады, сондықтан дene температурының тұрақтылығы сақталады. Өзге жағдайларда терідегі қан ағымының мөлшері артады; соның нәтижесінде жылу шығару арқылы жылу беру шамасы ұлғаяды.

Дene температурының реттелу жолы бойынша тірі ағзалар (жануарлар) эктотермді және әндотермді жануарлар болып бөлінеді. Тіршілік әрекеті сыртқы жылу көздеріне тәуелді салқынқанды жануарлар эктотермді (сыртқабықтық) ағзаларға жатады. Эктотермді (гр. ektos - сыртқы, сырт жағында) жануарлар дene жылуды тұрақтылығын негізінен алғанда сыртқы ортаға бөлінетін жылу мөлшерін реттеу арқылы мінезд-қылыш бейімділігі жәрдемімен сақтайды.

Мысалы, жорғалаушылардың көпшілігі құнгे жылудың ұнатады, ал кейбір балықтар түрі суық суда мекендейді. Сыртқабықтық (эктодермді) жануарлар дene температурының физиологиялық және жүріс-тұрыстық тетіктермен реттейді. Мәселен, адам, ит және көптеген жануарлар ауа райы ыстық болған кезде көлеңкеде болуды ұнатады. Коректік заттарда қарқынды тотықтыру есебінен құс денесінің температуры 41°C-қа дейін жетеді.

Денесінде жоғары температура заттар алмасу нәтижесінде іштегі жылудың сақталуы арқылы түзілетін жануарлар әндотермді (гр. endon - ішкі жағында, ішінде) ағзалар болып саналады. Сүтқоректілер және құстар, денесінің сыртқы беті арқылы жылуды көп жоғалтады. Өйткені олардың температуры қоршаған орта температурынан жоғары болады. Әсіресе ұсақ әндотермді жануарлардың жылу беруі қарқынды өтеді. Шала-жансарлық кезенде дene температурының төмендеуінен жылу бөлу кемиді. Мәселен, кіп-кішкене құс колибриге қажетті мөлшерде жылу өндіру үшін күнделікті көп мөлшерде азықтанады. Оны қорытуына тұра келеді. Сонымен бірге коректену аралығындағы үзіліс бірнеше сағаттан аспауы қажет. Олай болмаған жағдайда ол аштықтан өліп қалады. Мәселен, көптеген құрлық омыртқасыздары, қосмекенділер, жорғалаушылар және кейбір ұсақ сүтқоректілер жылу беру шамасын азайту үшін дene температурын шала-жансар күйдегі кезенде (анабиоз) өткізіп, төмендете алады. Олардың дene температуры қоршаған орта температурына сәйкес келеді.

4.Иллюстрациялы материалдар:

- дәріс материалын презентациялау;
- тақырып бойынша кестелер;

-таратылатын материалы (кестелер, сыйбалар, иллюстрациялар).

5. Эдебиет қосымша № 1

6. Корытынды сұрақтары (көрі байланысы)

1. Жылу реттелу, оның түрлерін сиппатама берініз ?

№ 13 Дәріс

- Тақырыбы:** Талдағыштардың жалпы физиологиясы. Көру талдағышы.
- Мақсаты:** талдағыштардың құрылышы мен қызметі туралы студенттерге нақты түсініктеме беру.
- Дәріс тезистері:**

Сезім мүшелері-сыртқы тітіргендіргіштерді қабылдайтын анатомиялық түзіліс. (иіс, жарық, дыбыс т.б.). Жүйке импульсіне тасымалдан, миға жеткізеді.

Тірі организм ішкі және сыртқы, сонымен қатар дene мүшелеріндегі өзгерістер жайлы ақпарат алғып отырады. Ишкі және сыртқы тітіргендіргіштерді арнайы элемент қабылдайды. Оны сезім мүшесі екенін анықтап, оны рецепторлар деп атайды. Адамға әрқашан ішкі және сыртқы өзгерістерді біліп отыру қажет. Бұл өзгерістерді адам рецепторлар көмегімен ақпарат алғып отырады.

Сезім жүйесін жүйке зат алмасу жүйенің бр бөлігі деп аталауды. Сезім жүйесі көптеген рецепторлардан, сонымен қатар орталық жүйке жүйе жасушалары мен жүйке талшықтарын байланыстыруышыдан тұрады.

Анализаторлар ақпараттың миға баруы мен ақпаратты талдайды. Анализаторлар жайлы толық зерттеген Павлов.

Анализаторлар келесі міндеттерді атқарады:

- сигналды анықтау
- сигналдарды ажырату
- жеткізу және анықтау
- келіп түсken ақпаратты кодтау
- детектілеу
- образды тану

Сезім мүшелері тірі организмге қоршаған ортада болып жатқан өзгерістерді және тануды жеткізіп отыру үшін қызмет етеді.

Павловтың айтуына сәйкес әрбір анализатор біртұтас құрделі механизм. Ол сигналды қабылдан қана қоймай, жүйке импульсін де энергия түзіп, жоғарғы анализ және синтезге әкеледі. Әрбір анали-заторлар құрделі жүйе. Оған келесі тізбектер кіреді:

Перифериялық прибор: қоршаған ортадағы құбылысты қабылдайды және жүйке импульсінде оны түзеді (жарық, иіс, дыбыс т.б.)

Көру талдағышының сезгіш бөлімі көз алмасында орналасқан. Оларға торлы қабықтағы таяқша және сауытша пішінді фоторецепторлар жатады. Откізгіш бөліміне көру жүйесі жатады. Ол көз алмасынан шығып, сопақша миға барып бағытын өзгертерді, содан соң оң көзден шыққан нерв сол жақ ми қыртысының желке тұсындағы көру аймағына, ал сол көзден шыққан көру нерві оң жақ ми қыртысындағы көру аймағына қозуды тасиды. Көру талдағышының қыртыс бөліміне ми қыртысының желке тұсында орналасқан оң және сол жақ көру орталықтары жатады.

Көз өте сезімтал, нәзік және маңызды сезім мүшесі.

Құрлысы бойынша көру талдағышының сезгіш бөлімін 3 топтағы мүшелерге бөлуге болады.

1. Көздің қосымша құрылымдары

2. Жарық өткізгіш және жарық сындырғыш құрылымдары

3. Жарық қабылдағыш құрылымдар

Қошымша құрылымдарға қас, кірпік, кірпік еттері, көз жасының безі мен оның қапшығы, көз еттері жатады. Көз жасының безі мөлдір сұйық- көз жасын түзейді. Тік және қигаш орналасқан көз еттері көз алмасын қозғауға қатысады, солар арқылы көз бірнеше бағытта қозғала алады. Жоғарғыдан төмен және төменнен жоғары, жоғарыдан төмен ішіне қарай, жоғарғыдан төмен сыртына қарай, алдынан артына қарай.

Көздің сыртын тығыз ақ қабық қоршаған. Ол көз алмасының алдыңғы жағында мөлдір, дөңестеу қасаң қабыққа айналады. Көз алмасының алдыңғы жағында тамырлы қабат нұрлы қабыққа айналады. Нұрлы қабықтың алдыңғы дәл ортасында тесік болады. Оны көздің қарашиғы деп атайды. Қасаң қабактың арт жағында көздің сұйық екі камерасы және көз бүршағы орналасқан. Көз алмасының ішіндегі қалған кеңістік қоймалжың, іркілдеген мөлдір шыны тәрізді денеге толы болады. Көздің сұйық камералары мөлдір сұйыққа толы болады. Ішкі торлы қабығының құрлысы өте күрделі. Негізінен алғанда, ол жарық сәулелеріне сезімтал фоторецептор деп аталағын таяқша және сауытша тәрізді клеткаларынан тұрады. Торлы қабактың ортасында Сары дақ бар.

Көздің қасаң қабығы, бүршағы және шыны тәрізді денесі-негізгі жарық сындырушы оптикалық жүйе. Әртүрлі қашықтықта орналасқан заттың бейнесін торлы қабыққа түсіру үшін көз бүршағы аккомодациялық қызмет атқарады.

Көздің шыны тәрізді денесі жарық сындырғыш құрылымдарының ішіндегі ең қүштісі.

Таяқша клеткаларда родопсин, сауытша клеткаларда иодопсин деп аталағын заттар болады.

Жарық сәулелерінің әсерінен родопсин ретинен мен опсинге ыдырап, пайда болған заттар жарық толқындарының ұзындығына лайық көру нервінің ұштарына қозу тудырады. Ретинен А витаминінің туындысы, қарнғыда А витамині ретиненге айналады. Сондықтан бұл витамин организмге жеткіліксіз мөлшерде болғанда ондай адамның ымыртта, қаранғыда көру қабілеті төмендеп жойылады. Мұндай кемшілікті ақшам соқыр немесе соқыр тауық, немесе гемералопия дейді. Таяқша клеткалар өте әлсіз- 0,01 люкстен кем жарық сәулелерін сезеді.

4. Иллюстрациялы материалдар:

- дәріс материалын презентациялау;
- тақырып бойынша кестелер;
- таратылатын материалы (кестелер, сыйбалар, иллюстрациялар).

5. Әдебиет қосымша № 1

6. Корытынды сұрақтары (көрі байланысы):

1. Адам үшін сезгіш ағзалардың маңыздылығын түсінітіріңіз?
2. Талдағыш дегеніміз не, оның бөлімдерін атаңыз?

№ 14 Дәріс

1. **Тақырыбы:** Талдағыштардың жеке физиологиясы. Талдағыштардың түрлері.
2. **Мақсаты:** талдағыштардың құрылышы мен қызметі туралы студенттерге нақты түсініктеме беру.
3. **Дәріс тезистері:** Орталық жүйке жүйесі (шеткі анализатор). Барлық анализаторлар 2 бөлімнен тұрады.

Сыртқы ортадағы анализ қабылдайтын және талдайтын анализатор сыртқы және экстрорецептор деп аталағынады. Оған көруші, естуші т.б. жатады.

Ішкі организм құбылыстарын қабылдаушы анализаторлар ішкі және интрорецептор деп аталағы. Ишкі анализаторлар жүрек-қантамыр, ас қорыту, тыныс алу жүйесіндегі ақпаратты жеткізеді.

Интрорецепторлардың ең маңыздысы қозгаушы анализатор болып табылады. Ол бұлшықет-буынның жағдайын миға жеткізіп отұрады. Оның рецепторлары бұлшықетте, буында күрделі болып орналасқан. Дегенмен кейбір анализаторлар әркелкі болып келеді. Мысалға, вестибулярлы анализатор ішкі мүшеде ішкі құлақта орналасқанымен, сыртқы факторларға жауап қайтарады.

Анализаторлардың перефириялық бөлімі кейбір энергияны жүйке тітіргендіргішіне айналдырады. Мысалға, жылы, сұық, иіс, дыбыс т.б.

Осы арқылы тірі организм сыртқы орта жайлы барлық ақпарат ала отырып, анықтайды, оған лайық жауап қайтарады.

Аккомадация-көздің алыста немесе жақында орналасқан заттардың фокустық өзгеріске ұшырай отырып, хрусталь арқылы көрү.

Астигмотизм-сәуленің бір нүктеде, бір фокуста шағылдырмай, әр түрлі бағытта шағылуды.

Көздің жарық сезгіш бөлімі торлы деп аталағы. Онда 125млн таяқшалар қараңғы ортада жарықты қабылдайтын рецептор болса, домалақшалар жарық ортадағы түсті қабылдайтын рецептор.

Есту – сыртқы ортадағы дыбысты естиді. Есту мүшесі 3 бөліктен тұрады: сыртқы, ортаңғы және ішкі.

Құлақ қалқаны дыбысты қабылдан, сыртқы құлақ жолына бағыттайты. Сыртқы дыбыс жолынан келген дабыл жарғағын тітіргендіріреді. Одан соң үш сүйекшеге балғашық, өс, үзенгі, төске, ал мембраннын соң перелимфа арқылы үстіңгі және төменгі каналға бағыт алады. Перелимфа эндолимфадагы ортаңғы

каналға бағыттайты. Бұл толқын ең негізгі мембранны қозғалысқа келтіреді Есту жүйке жүйесінің талшығы дыбысты аппаратты шеткі жүйке жүйеге жеткізеді.

Вестибулярлы аппарат организмнің орналасуын және тепе-тендікті ұстауды қадағалайды.

Терінің жылу, сұық, ауырсыну сезімі рецепторлардың орналасуына байланысты.

Ауырсыну сезімі бас жүйке ұштарымен, сұық-Краузе колбасымен, жылу Гольджи-Маццони денешігімен жанасу және қысымды Мейснира және Пачини денешігімен сезеді.

Жылу мен сұықты екі түрлі терморецепторлар қабылдайды: жылулық және сұықтық

4.Иллюстрациялы материалдар:

- дәріс материалын презентациялау;
- тақырып бойынша кестелер;
- таратылатын материалы (кестелер, сыйбалар, иллюстрациялар).

5.Әдебиет қосымша № 1

6.Қорытынды сұрақтары (көрі байланысы):

1. Талдағыш түрлеріне сипаттама, және оның бөлімдерін атаңыз?

№ 15 Дәріс

- 1. Тақырыбы:** Жоғарғы жүйке іс-әрекеті.
- 2. Мақсаты:** Шартты және шартсыз рефлекстер (И.П.Павлов бойынша), I-II сигналдық жүйе. Жоғарғы жүйке қызметінің түрлері бойыша мағлұмат беру.
- 3. Дәріс тезистері:** Жоғары жүйке әрекетіне ми сынарлары мен оның қыртысының қызметі жатады. Жоғары жүйке әрекеті адам организмінің сыртқы ортамен қарым - қатынасының

тиімді қалыптасуын зерттейді. Жоғарғы дәрежедегі қызметтер : ес, сана, ойлау, көңіл-күй, ұйқы, тұс көру, гипноз т.с.с ми сынарлары мен олардың қыртысының негізгі қызметі болып есептеледі.

Адамның мінез-құлқы мен мидың арасындағы байланысты ең алғаш Платон, Гиппократ секілді алдыңғы қатарлы ғалымдар болжап айтқан болатын. Ал ғылыми негізде жазылған еңбек, ол орыстың ұлы ғалымы, физиолог И.М.Сеченовтың «ми рефлекстері» (1863) атты еңбегі. Осы еңбегінде ол психикалық әрекеттердің рефлекторлы табигатын алғаш рет дәлелдеген. Еш әрекет өзінен өзі пайда болмайды, тітіркендіргіштің әсерінен туады. Қобалжу, сезім, адамның ойы белгілі бір жауапты тудырады, мұның барлығы да бұлшық еттердің қызметімен аяқталады. Ғалым мидың қызметі рефлекторлы түрде іске асады, -деп түсіндіреді. И.М. Сеченовтың бұл ілімін И.П.Павлов шартты рефлекс түрғысынан дәлелдеген және дамытқан.

Балалардың шартты рефлекстерінің маңызы және олардың шартсыз рефлекстерден айырмашылығы. И.П.Павлов барлық рефлекстерді екі топқа шартты және шартсыз деп бөлгөні айтылған. Шартсыз рефлекстер алғашқы кезде организмнің тірлігін сактау үшін қажет. Балалардың шартсыз рефлекстерін туысымен тексеру арқылы олардың жүйке жүйесінің дамуын анықтайды. Шартсыз рефлекстер туа пайда болып, өздерінің орындалуы үшін ешқандай қосымша жағдайларды қажет етпейді: тітіркендіргіш әсер ете салысымен шартсыз жауап пайда болады. Олар тұқым қуалайды, сондықтан организмнің әр түріне тән өздерінің шартсыз рефлекстері болады. Бұл рефлекстердің рефлекторлы доғасы жүйке жүйесінің тәменг і дәрежедегі жұлын, сопақша ми секілді бөлімдері арқылы қалыптасады, ми сынарларының қыртыстары қатыспай-ақ іске аса береді. Шартсыз рефлекстер негізінен ұрықтық кезеңде де, бала туғаннан кейін қалыптаса береді.

Мидағы сигналдар жүйесі – үлкен жартышар қабығы сыртқы дүниеден және ағзадан келетін әртүрлі сигналдардың әсерін өз басынан кеше отырып, құрделі аналитикалық-синтетикалық іс-әрекет атқарады, демек, құрделі тітіркендіргіштерді, құрделі сигналдарды жекелеген бөліктеге бөледі, оларды болашақ тәжірибемен салыстырады, оның ішінде ең негізгісін, мәндесін бөліп көрсетеді. Сигналдар, ең алдымен, анализаторға өз қасиетімен әрекет етуші қоршаған ортандың заттары мен құбылыстары болып табылады. Бұл әртүрлі көру, есту, дәм, иіс тітіркендіргіштерін И.П.Павлов бірінші сигнал жүйесі деп атады. Ол жануарларда және адамдарда болады. Сөздер және сөз тіркестері, ең алдымен адамдар оны естиді, сонымен қатар белгілі бір заттар мен құбылыстар туралы оған сигнал береді. Сөздер және сөз тіркестерін И.П.Павлов екінші сигнал жүйесі деп атады. Екінші сигнал жүйесі адамның қоғамдық өмірінің жемісі және тек қана адамға тән, жануарларда екінші сигнал жүйесі болмайды. Екінші сигнал жүйесін (*сөз, тілді*) сигналдардың сигналы деп атады. Адам өміріндегі сөздің ықпалдық мәнін анықтай келіп, Павлов былай деп көрсетті, сөз адам үшін шартты тітіркендіргіш сияқты. Сөз, тіл адамның әртүрлі іс-әрекеттерінің өзіндік қалыптастыруши сигналдары болып табылады. Бірінші және екінші сигнал жүйелері бір-бірімен өзара тығыз байланысты іске асады. Екінші сигнал жүйесі адамзат ойлауының негізіне жатады, ол жинақталған түрде білімді есте сақтауға мүмкіншілік жасайды, адамдар арасындағы қарым-қатынасқа қызмет етеді. Екінші сигнал жүйесінің және оның бірінші сигнал жүйесімен байланысы арқылы адам санасын дамытуға қоғамдық жағдайдың шешуші ықпалын іске асырады. Екінші сигнал жүйесі арқылы адам өзін-өзі, өзінің іс-әрекеттерін, қылыштарын басқарады, шартты рефлекстерді тежейді, немесе, керісінше, оны күштейтеді, тездетеді, оның жүрісін баяулатады.

4.Иллюстрациялы материалдар:

- дәріс материалын презентациялау;

- тақырып бойынша кестелер;
- таратылатын материалы (кестелер, сұзбалар, иллюстрациялар).

5.Әдебиет қосымша № 1

6.Корытынды сұраптары (көрі байланысы):

1. Жоғарғы жүйке іс-әрекеті туралы сипаттама беріңіз?

Қосымша № 1

Әдебиет:

Қазақ тілінде

негізгі:

1. Сайдахметова А.С. Физиологиядан тәжірибелік сабактарға нұсқаулар: оқу құралы /А.С. Сайдахметова, С.О. Рахыжанова. – Караганды: АҚНҮР, 2016. - 260 бет.с.
2. Бабский Е.Б., Бабская Н.Е. Адам физиология: оқулық 1,2,3 том. – Эверо, 2015.
2. Қалыпты физиология: оқулық. – М.: ГЭОТАР-Медиа, 2015.
3. Қалыпты физиология: оқулық; ред. Л. З. Тель. – М.: Литтерра, 2015.

қосымша:

1. Қасымбеков, В. Қ. Қалыпты физиология бойынша ахуалдық есептер жиынтығы : оқу- әдістемелік құрал /. - Алматы : Эверо, 2016. - 152 бет. с.
2. Қасымбеков, В. Қ. Физиологиялық зерттеу әдістері : оқу- әдістемелік құрал / Алматы : Эверо, 2016. - 176 бет. с.

Орыс тілінде

негізгі:

1. Косицкий Г.И. Физиология. 1,2,3-й том. – Эверо, 2014.

қосымша:

1. Миндубаева Ф.А. Руководство к практическим занятиям по физиологии: учеб.-методическое пособие. – Алматы: Эверо, 2016.
2. Ситуационные задачи по курсу нормальной физиологии: учебно-методическое пособие / В. К. Касымбеков [и др.]. - Алматы :Эверо, 2016. - 144 с
3. Нұрмұхамбетұлы Ә. Орысша-қазақша медициналық (физиологиялық) сөздік = Русско-казахский медицинский словарь. – Алматы: Эверо, 2014.

Ағылшын тілінде

негізгі:

1. Babsky Y.B. Human physiology. Volum 1: textbook /Y.B. Babsky, Y.B. Babsky. – Almaty: Evero, 2017.
2. Babsky Y.B. Human physiology. Volum 2: textbook /Y.B. Babsky, U.B. Babsky. – Almaty: Evero, 2017.
3. Babsky Y.B. Human Physiology. Volum 3: textbook /Y.B. Babsky, N.Y. Babsky. – Almaty: Evero, 2017.

қосымша:

1. Hall, John E. Guyton and Hall textbook of medical physiology : textbook / John E. Hall. - 13th ed. - Philadelphia : Elsevier, 2016. - 1145 p.

2. Netter, Frank H. Atlas of human anatomy: textbook / Frank H. Netter. - 6th ed. - Philadelphia : Elsevier, 2014. - 531 p.

3. TannerThies, Roger Physiology- An Illustrated Review: textbook / Roger TannerThies. - New York : Stuttgart, 2013. - 329 p.

Электронды басылымдар:

1. Нормальная физиология [Электронный ресурс] : учебник / под ред. Б. И. Ткаченко. - 3-е изд., испр. и доп. - Электрон.текстовые дан. (53,1Мб). - М. : ГЭОТАР - Медиа, 2017. - эл. опт. Диск
2. Адам физиологиясы. Динамикалықсызбалар атласы [Электронный ресурс] :окулық / К. В. Судаков [ж.б.] ; қазақтіл. ауд. М. Қ. Қанқожа. - Электрон.текстовые дан. (105Мб). - М. : ГЭОТАР - Медиа, 2017. - 464б. с.
3. Адам анатомиясы. З т. 2-ші т. Спланхнология және жүрек-тамыр жүйесі [Электронный ресурс] : окулық / И. В. Гайворонский [т/б.] ; қазақ тіл. ауд. А. Б. Аубакиров. - Электрон.текстовые дан. (836Мб). - М. : ГЭОТАР - Медиа, 2016. - 488 б. С
4. Адам анатомиясы. З томдық. 1- ші т. Тірек-қимыл аппараты [Электронный ресурс] : окулық / И. В. Гайворонский [т/б.] ; қазақ тіл. ауд. А. Б. Аубакиров. - Электрон.текстовые дан. (795Мб). - М. : ГЭОТАР - Медиа, 2015. - 416 б. с.
5. Қалыпты физиология [Электронный ресурс] : окулық / қаз.тіл. ауд. Ф. А. Миндубаева ; ред. К. В. Судаков. - Электрон.текстовые дан. (1,42Мб). - М. : ГЭОТАР - Медиа, 2015. - 864 бет.эл. опт. диск
6. Смольянникова, Н. В. Анатомия и физиология [Электронный ресурс] : учебник для мед.училищ и колледжей - М. : ГЭОТАР - Медиа, 2013.
7. Нормальная физиология. Типовые тестовые задания : учеб. пособие / под ред. В. П. Дегтярева. - М. : ГЭОТАР-Медиа, 2014. - 672 с.<http://www.studmedlib.ru/>
8. Адам физиологиясы. 1-кітап.Торманов Н., Төлеуханов С. , 2015<https://aknurpress.kz/login>
9. Адам анатомиясы : Оқулық. / Т.С. Косманбетов, А.М. Искандирова, Б.Ш. Шакенов т.б., Жалпы ред. басқарған Т.М. Досаев; С.Ж. Асфендияров атындағы қазақ ұлттық мелекеттік медицина университеті. - Алматы: АҚНҰР баспасы, 2013. - 366-ISBN 9965-604-95-9.<http://rmebrk.kz/>
10. Торманов, Н., Төлеуханов, С. Адам физиологиясы: оқулық: Оқулық.1-кітап. - Алматы: Бастау, 2015. - 344б.<http://rmebrk.kz/>
11. Айзман, Р. И.Физиология человека [Текст] : учеб. пособие / Р. И. Айзман, Н. П. Абаскалова, Н. С. Шуленина. - 2-е изд., перераб. и испр. - М. : ИНФРА-М, 2018. - 431, [1] с.<http://elib.kaznu.kz>
12. Никитина, Ольга Сергеевна.Анатомия и физиология человека [Текст] : практикум : в 2 ч. / О. С. Никитина, А. И. Кубарко, А. Н. Харламова ; под ред. В. А. Переверзев ; М-во Здравоохранения РБ, БГМУ, Каф. нормальной физиологии. - Минск : БГМУ, 2015 <http://elib.kaznu.kz>
13. Сәтпаева, Ханиса Қанышевна.Адам физиологиясы [Мәтін] : оқулық / Х. Қ. Сәтпаева, А. А. Өтепбергенов, Ж. Б. Нілдібаева. - Алматы : Эверо, 2014. - 518, [2]<http://elib.kaznu.kz>

Электронды деректер базалар

№	Атауы	Сілтеме
1	Репозиторий ЮКМА	http://lib.ukma.kz/repository/
2	Республиканская межвузовская электронная	http://rmebrk.kz/

	библиотека	
3	Консультант студента	http://www.studmedlib.ru/
4	Открытый университет Казахстана	https://openu.kz/kz
5	Закон (доступ в справочно-информационном секторе)	https://zan.kz/ru
6	Параграф	https://online.zakon.kz/Medicine/
7	Научная электронная библиотека	https://elibrary.ru/
8	Ашық кітапхана	https://kitap.kz/
9	Thomson Reuters«Web of Science»	www.webofknowledge.com
10	ScienceDirect	http://www.sciencedirect.com/
11	Scopus	https://www.scopus.com/